

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

7

6

אזהרה "6" (7) - 78787

31.7.87 - 26

תיק מס'

מחלקה

מדינת ישראל

1111

מדינת ישראל

משרד הממשלה

4431/6-A

שם תיק: ארצות הברית 6

מזהה פנימי:

4431/6-A

מזהה פריט: R00043bo

תאריך הדפסה: 28/07/2020

כתובת: 2-111-1-8-8

ט ו ת ס מ כ ר ק

ד ק ו מתוד ו ד כ י ס

ס ו ג ב ט ח ו נ י ש מ ר ר

ד ח י פ ו ת ב ה ו ל

ת א ר י ד / ז"ח 09:30 - 31.7.87

מ ס' מ ב ר ק

א ל : ה מ ש ר ד

645

א ל : מ נ ה ל מ צ פ"א

ד ע : מ נ כ"ל ר ה"מ

י ע ק ב ר ו ב י נ . ל ש ל נ ו 597 .

ל נ י"ל נ ק ב ע א פ ג י ש א ע מ / ח ח ו ב ע ה כ ל ל י א ר נ ו ל ד ב ר נ ס ב י ו מ ב' 3.8 ש ע א 11:00 .

א נ א ה ב ר י ק ו ב ח ו ז ר ב ה ו ל ה י כ נ ב ו ו ש י נ ג ט ו נ י ת ג ו ר ר ר ו ב י נ ע"מ ש נ י ת נ י ה י ה

ל ה ת ק ש ר ע מ ו ע ו ד ב י ו מ א' .

נ.ב. ט ר מ ק ב ל נ ו ה א י ש ו ר ה מ ב ו ק ש ל מ ב ר ק נ ו ה נ י"ל - א"צ ש מ א ר ג נ מ ר ש ל כ ר י ג ר .

לואיז שמרון
ל פ
לואיז שמרון

ר ה א 3
ה י כ נ 1
ל ש ל נ ו 2

20310

תאריך : 31.07.87 משרד החוץ-מחלקת הקשר

טורי

ירצא **

**

**

**

הודעת: 7,20310

אל:רוש/889

מ-:המשרד,תא:310787,זח:1448,דח:מ,טג:ט

נד:ט

טורי / מיידי

טובה הרצל

1032

סיוע '88

מסרי נא בע"פ לתוס דיין ולדאג בלומפילד ברנותנו על תרומתם בבלימת הנסיונות לקצץ את הסיוע.

מנהל מצפ"א

תפ: שהח,רהמ,מנכל,ממנכל,מצפא,אוצר

386667 סב. 64028 886

1950

1950

1950
1950
1950

1950
1950
1950
1950

1950

1950

1950

1950

1950

1950

ט ו ס ס מ ב ר ק

סניירות ישראל / נוסינגטון

דף 1 מתוך 1 דפים

שמור

סוג בטחוני

דחיסות מיידי

המשרד

665

תאריך/ז"ח 1800 31 נולד 87

מס' מברק

אל: רי אמית"ק
דע: יועץ שה"ח לתקשורת

פרשת אנ. בי. סי.

הננו למדים מהתקשורת על מגעי משרד רוה"מ ומשה"ח עם נציגי הרשת בארץ וטרם
קיבלנו עידכון שוטף בנדון.
במידה ובמגעים אלו מועלות אפשרויות מתן מחווה מצד הרשת לסיום הפרשה הננו
מבקשים להיות בתמונה על מנת שניתן יהיה להעריך באם להעלות עמם את נושא הפקת
תוכנית ה- 40. במסגרת סקר שווקים רדיו סיטי פנתה אליהם בנדון לפני כשבועיים
ונענתה בשלילה. כידוע טרם הושגה הסכמת אחת הרשתות לרכוש ההפקה ולשדרה באפריל.

טבר
זהו

1
2
3
1
2
3
3
2
1
1
2
1

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ר פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג בטהוני סודי

דחיסות מירי

תאריך/ז"ח 11:00 - 30.7.87

מס' מברק

אל : המשרד

624

מנכ"ל מדינה, מנהל מצפ"א .

ס י ו ע

בשיחה עם המזכיר בקבלת פנים שהתקיימה אחמול, ציין שולץ את שריעוה רצונו
מהכשלה יוזמה אובי לקצץ בסיוע לישראל ושהוף הפעולה בין הממשל לאיפא"ק ובינונו
במהלכים שהביאו להכשלה היוזמה הנ"ל.

עם זאת, הביע שולץ דאגתו לנוכח הצפוי בחודשים הקרובים בהיווצרות על סיוע
חוץ לנוכח האילוצים התקציביים הקשים שיחייבו קיצוץ התקציב בכללו ובתוך
זה גם תקציב סיוע חוץ.

אין לדעתו לפרש אילוצים אלה בהקשר לאהדה ולהערכה השדרורים כלפי ישראל, אלא
פועל יוצא של הקשיים ההולכים וגוברים בכל חחומי התקציב.

מ. ארדי

שגרירות ישראל / נוטינגטון

סוסמברק

דף 1 מתוך 2 דפים

סווג בסחונני שמור

דחיסות רגיל

תאריך/ז"ח 1800 31 יולי 87

מס' מברק

666

המשרד

734

בטחון

1/2

אל: מצפ"א

דע: מנכ"ל אוצר, מקש"ח - משהבי"ט

סיוע חוץ - עדכון

1. כמדווח, במהלך השבוע קיימה ועדת המשנה לפעולות זרות בוועדת ההקצבות בבית הנבחרים את ה- mark up שלה. למרות רצונו של היו"ר דייב אובי לקצץ לישראל 2% מכלל הסיוע, ההצעה לא נדונה וועדת המשנה אישרה לנו את מלוא הסיוע. מליאת ועדת ההקצבות אמור לדון בהצעת החוק שגיבשה ועדת המשנה ביום ה' הקרוב.

2. במקביל, בוועדת החוץ מתקיימים דיונים קדחתניים במגמה לגבש נוסחה שתהיה מקובלת גם על הרפובליקנים בוועדה. כזכור, באפריל קיימה מליאת ועדת החוץ דיון שנמשך שבועיים אולם לא הצליחו להגיע לעמק השוה כעת הם מנסים לעשות זאת, והכוונה היא שהועדה תתכנס שוב ביום ד' הבא במגמה לגבש הצעת חוק שניתן להביא למליאה בספטמבר. לדעת חברי שתי הסיעות בוועדה יש לשמור את מלוא הסיוע לישראל, אולם סך הסיוע המוצע חורג בחצי ביליון מהתקרה שקבעה ועדת התקציב, וטרם הוחלט כיצד להתמודד עם בעיה זו.

3. אחרי שבשבוע שעבר דחתה מליאת הסנט תיקון לחוק גראס-רודמן שיחייב קיצוץ אוטומטי, היום היא אימצת תיקון דומה (כחלק מחוק אחר). התיקון שאומץ כולל גם העלאת מיסים והוא מהווה חלק ממשחק כוחות עם הממשל. במידה ובסופו של דבר יהיה צורך בקיצוץ אוטומטי, סיוע חוץ איננו אחד הסעיפים המוגנים.

4. לאוצר - ראונא סעיף מתוך הצעת החוק שהכינה ועדת המשנה לפעולות זרות בוועדת ההקצבות המחייב חשבונות נפרדים ודוח"ות מסוימים. אנא חערותיכם.

טובה הרצל

טובה הרצל

2 3 3 1 1 2 1 3 3 2

2
2GD
734D'
866

(8) Language requiring separate dollar and local currency financial accounts for ESF funds in each recipient country receiving more than \$5,000,000: Provided further, That if funds made available under this heading are provided to a foreign country as cash transfer assistance, that country shall be required to maintain those funds in a separate account and not commingle them with any other funds: Provided further, That such funds may be obligated and expended notwithstanding any provision of law which is inconsistent with the cash transfer nature of the assistance of which are referenced in the Joint Explanatory Statement accompanying House Joint Resolution 648 (H. Rept. No. 98-1159): Provided further, That at least 20 days before obligation any cash transfer assistance to a foreign country under this chapter, the President shall submit a notification to the Speaker of the House of Representatives and the chairman of the Committee on Foreign Relations of the Senate, and the Committees on Appropriations. This notification shall include a detailed description of how the funds proposed to be made available will be used, with a discussion of the United States interests that will be served by the assistance

(including, as appropriate, a description of the economic policy reforms that will be promoted by the cash transfer assistance): Provided further, That all local currencies that may be generated with funds provided as a cash transfer shall be deposited in a special account to be used in accordance with section 609 of the Foreign Assistance Act of 1961:

X 74

רחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 2
סוג כטחוני:		מתור: 2
תז"ח:		א ל :
כר :		ד ע :
0762		מאח :

למעורבות ארה"ב כמאמצי מועבי"ט להביא לסיום המלחמה, ציין הום כי אין זה ברור מה יהיה ת- FOLLOW-UP אם החלטת 598 לא תכובד. סיפר שלפני ימים אחדים השגריר המצרי לאו"ם בדאווי אמר לו כי חשוב לעשות כל מאמץ להקטין ולהגביל את סיכוני המלחמה אך אינו בטוח שיהיה לטובת האיזור אם המלחמה תסתיים ותשחרר את איראן ועירק לבחוש בעניינים אחרים כמזרח התיכון.

4. מורפי-פוליאקוב : הואיל ואמרקוסט נמצא מחוץ לווישינגטון במשך אוגוסט נראה שהמשך השיחות בין בריה"מ - וארה"כ לגבי המז"ת יהיה כבר במפגש בין שולץ ושכרנרזה, אם אכן יפגשו באמצע ספטמבר.

5. טרור : מועמדות לסוטו ליו"ר הועדה הששית הוסרה במפגש הקבוצה לפני כשבוע, וזה השאיר מועמדות יחידה של לוב, שבינתיים עומדת בעינה. ארה"כ פועלת במרץ בקרב האפריקאים, גם כאדיס אבבה, לשנות המועמדות אך הסיכויים אינם נראים מעודדים.

נאו"ם

ג'ושועה יושכרוף
ג'ושועה יושכרוף

אישור:

ג'ושועה יושכרוף

שם השולח:

30.7.87

תאריך: -

רחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: 2
סוג כטחוני:	טופס מברק	מתור: 2
תז"ח:		א ל :
נר :		ד ע :
0762		מאח :

למעורבות ארה"ב כמאמצי מועבי"ט להביא לסיום המלחמה, ציין הום כי אין זה ברור מה יהיה ה- FOLLOW-UP אם החלטת 598 לא תכובד. סיפר שלפני ימים אחדים השגריר המצרי לאו"ם כדאווי אמר לו כי חשוב לעשות כל מאמץ להקטין ולהגביל את סיכוני המלחמה אך אינו בטוח שיהיה לטובת האיזור אם המלחמה תסתיים ותשחרר את איראן ועירק לכחוש בעניינים אחרים במזרח התיכון.

4. מורפי-פוליאקוב : הואיל ואמרקוסט נמצא מחוץ לווישינגטון במשך אוגוסט נראה שהמשך השיחות בין בריה"מ - וארה"ב לגבי המז"ח יהיה כבר במפגש בין שולץ ושכרנרזה, אם אכן יפגשו באמצע ספטמבר.

5. טרור : מועמדות לסוטו ליו"ר הועדה הששית הוסרה במפגש הקבוצה לפני כשבוע, וזה השאיר מועמדות יחידה של לוב, שבינתיים עומדת בעינה. ארה"ב פועלת במרץ בקרב האפריקאים, גם באדיס אבבה, לשנות המועמדות אך הסיכויים אינם נראים מעודדים.

נאו"ס

[Handwritten signature]
ג'י. יששכרוף

שם השולח:

30.7.87

תאריך: -

אישור:

ט ו פ ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 1 מחור 1 דפים

12

סוג בטחוני שמור

דחיסות מיידי

תאריך/ז"ח 1100 30 יולי 87

בס
683

המשרד
616

מס' מברק

אל: מנכ"ל משהביט
דע: מצפ"א

"ילביא"

בהופעה בפני ועדת המשנה לענייני מז"ח בביח הנבחרים ב- 28.7 אמר מרפי

בעניין ה"ילביא":

"We and the Government of Israel agree that the LAVI cannot be funded within the levels of our security assistance program without eliminating other important projects."

התקשרתי אליו אמש ואמרתי שאינני מודע להסכם או הסכמה כאלו. אמר שאני צודק והתכוון לומר שזו הבנה שיש גם בווישינגטון וגם בירושלים והוא מבקש שאעביר זאת אליכם.

ערן

מס 2
מס 3
מס 3
מס 1
מס 1
מס 2

THE EXECUTIVE BRANCH

The White House

Vice President's Office

National Security Council

Department of State

Department of Defense

Joint Chiefs of Staff

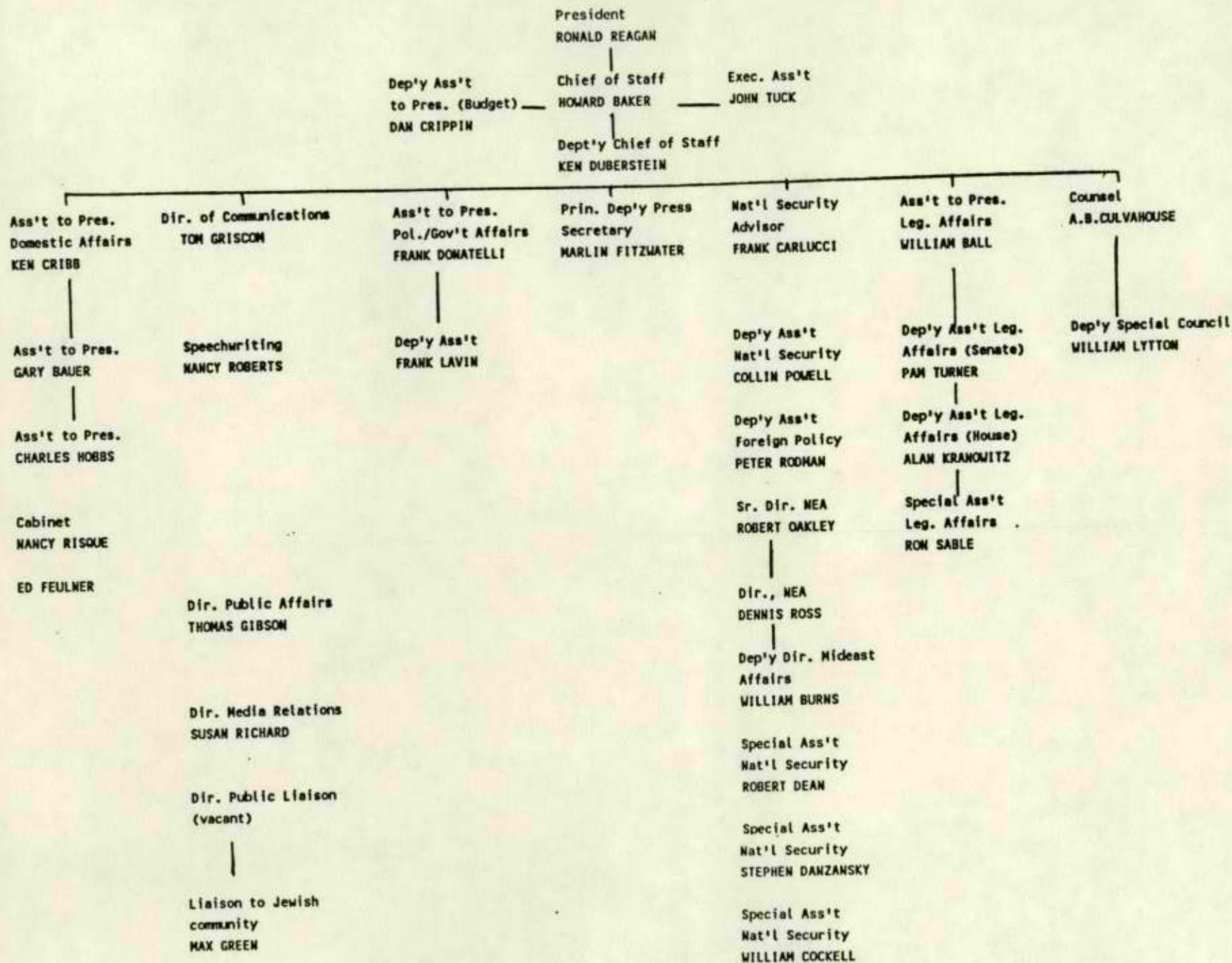
Department of Commerce

Department of Treasury

Office of Management and Budget

Updated 6/87

THE WHITE HOUSE

VICE PRESIDENT'S OFFICE

Vice President
GEORGE BUSH

Chief of Staff
CRAIG FULLER

Ass't to VP for Policy
& Dep'y Chief of Staff
CRAIG FULLER

Ass't for Nat'l Security
DONALD GREGG

Military Ass't
DOUGLAS MENARCHIK

Counsellor to VP
C. BOYDEN GRAY

Ass't Leg. Affairs
JENNIFER FITZGERALD

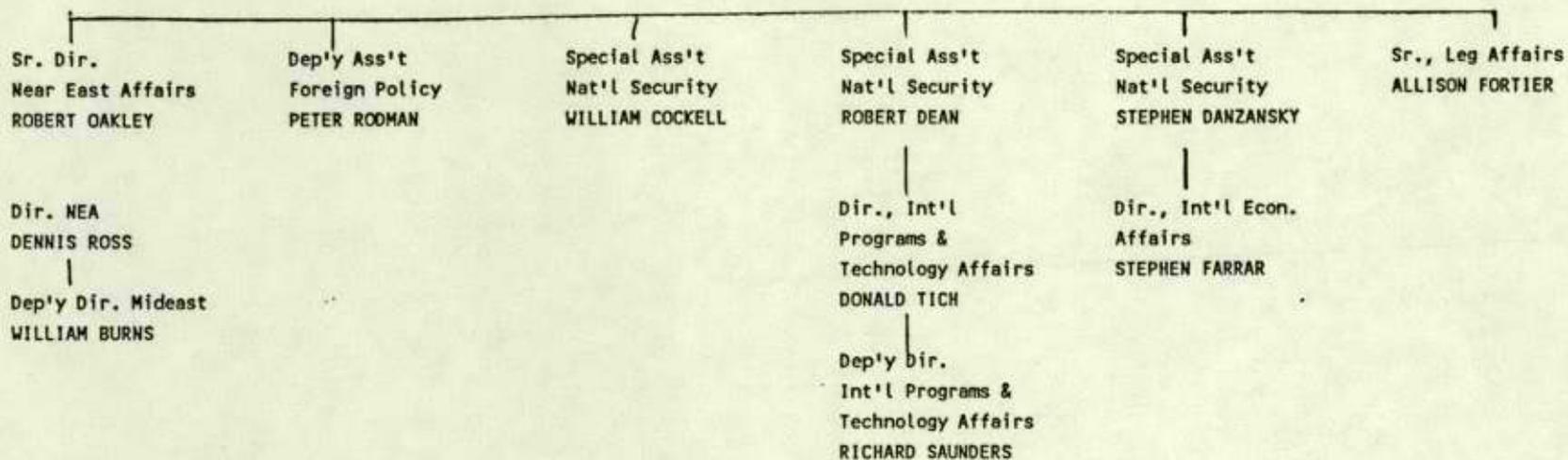
Dep'y Chief of Staff
Ass't to VP-Policy
CHARLES GREENLEAF

Press Secretary
MARY THOMAS

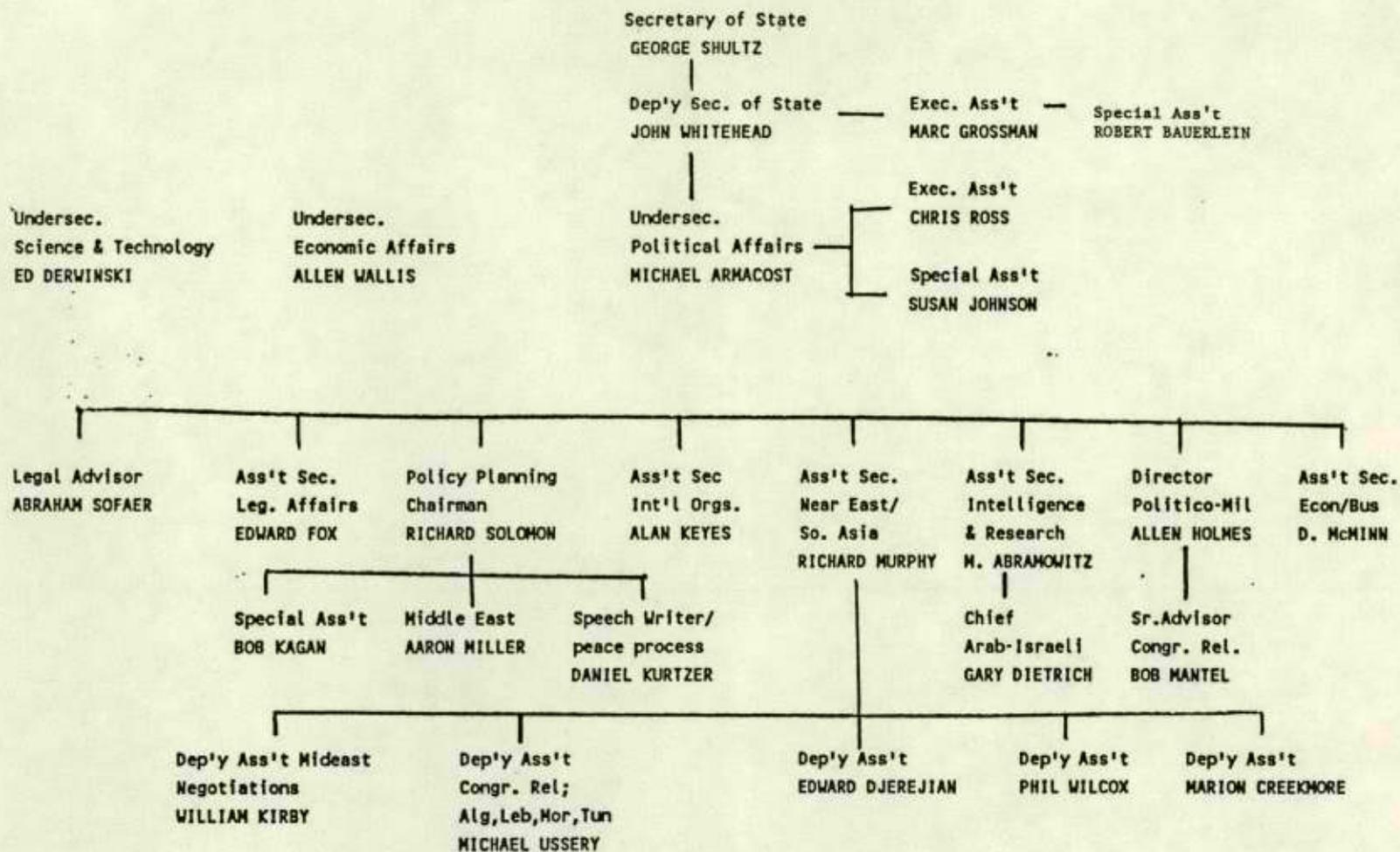
THE NATIONAL SECURITY COUNCIL

Nat'l Security Advisor
FRANK CARLUCCI

Princ. Dep'y Ass't
Nat'l Security Affairs
COLIN POWELL

DEPARTMENT OF STATE

Israel Desk

JOHN HIRSH-Dir.
JOHN HOLZMAN-Dep'y Dir.
MARGARET SCOBAY-Pol/Mil Officer
CHARLES (PAT) PATTERSON-W.B., Gaza
JIM BIGUS-Consular Affairs, Congr. visits
STEVE NODLE-economics

Egypt

DAVID DUNFORD-Dir.

Lebanon, Jordan, Syria

APRIL GLASPIE-Dir.

Arabian Affairs

JOHN CRAIG-Dir.
BARBARA BOODINE-Dep'y Dir

Regional Affairs

JOHN BIRCHER- P/M

Public Affairs Advisor

ARTHUR BERGER

DEPARTMENT OF DEFENSE

Secretary of Defense
CASPAR WEINBERGER

Dep'y Sec. Defense
WILLIAM TAFT IV

Ass' Sec. for health
affairs (medical
cooperation)
WILLIAM MAYER

Undersec. for Policy
FRED IKLE

Undersec for Aquisition
RICHARD GOODWIN

Dep'y Undersec.
for Policy
DENNIS KLOSKE

Dep'y Undersec.
for Policy
CRAIG ALDERMAN

Dir.-for R&D
(vacant)

Dir. Net Assesment
ANDREW MARSHALL

Dep'y Dir. Net Assm't
DAVID EPSTEIN

Ass't Sec.
Int'l Security Affairs
RICHARD ARMITAGE

Dep'y Ass't Sec.
Near East/So. Asia
ED (SKIP) GNEHM

Dir. NE/SA
SANDRA CHARLES

Dep'y Dir. NE/SA
MICHAEL MACMURRAY

Dir. Security
Assistance Agency
CHARLES W. BROWN

Dep'y Dir. DSAA
GLENN RUDD

Staff Ass't
NE/SA
JOHN ROWE

Dir. Cong. Rel
CHESTER GRIFFIN (Senate)
ANNE STOUT (House)

Ass't Sec.
Congr. Rel.
MARGO CARLISLE

Dep'y Ass't Sec.
DOUGLAS GRAHAM

Ass't Sec.
Int'l Security Policy
FRANK GAFFNEY

Princ. Dir. Policy
Analysis
FRED SMITH

Dep'y Ass't Sec.
Policy Analysis
DAVID WIGG

COUNTRY OFFICERS

Israel- JAMES CARNEY
Egypt- JACQUES RONDEAU
Jordan, PLO affairs- JOHN MILLER

Syria, Lebanon- ROBERT TAYLOR
Saudi Arabia- MICHAEL MACMURRAY
Iran, Iraq, UAE-ROBERT KIRPATRICK

JOINTS CHIEFS OF STAFF

Chairman
Adm. WILLIAM CROWE, USN

Vice Chairman
Gen. ROBERT HERRES

Gen. CARL VUONO, USA
Gen. LARRY WELCH, USAF
Gen. PAUL X. KELLEY, USC
Adm. CARLISLE A.H. TROST, USN

Director, Joint Staff
Vadm. POWELL CARTER, JR.

Director, J-5
Ltg DALE VESSER

Dep'y Dir for Politico-Military Affairs
Radm ANTHONY LESS

Ass't Dep'y Dir. PMA
Bg. THOMAS HARVEY

Director, Mideast/Africa Division
Col. LEVY

Mideast
Col. STAMANT

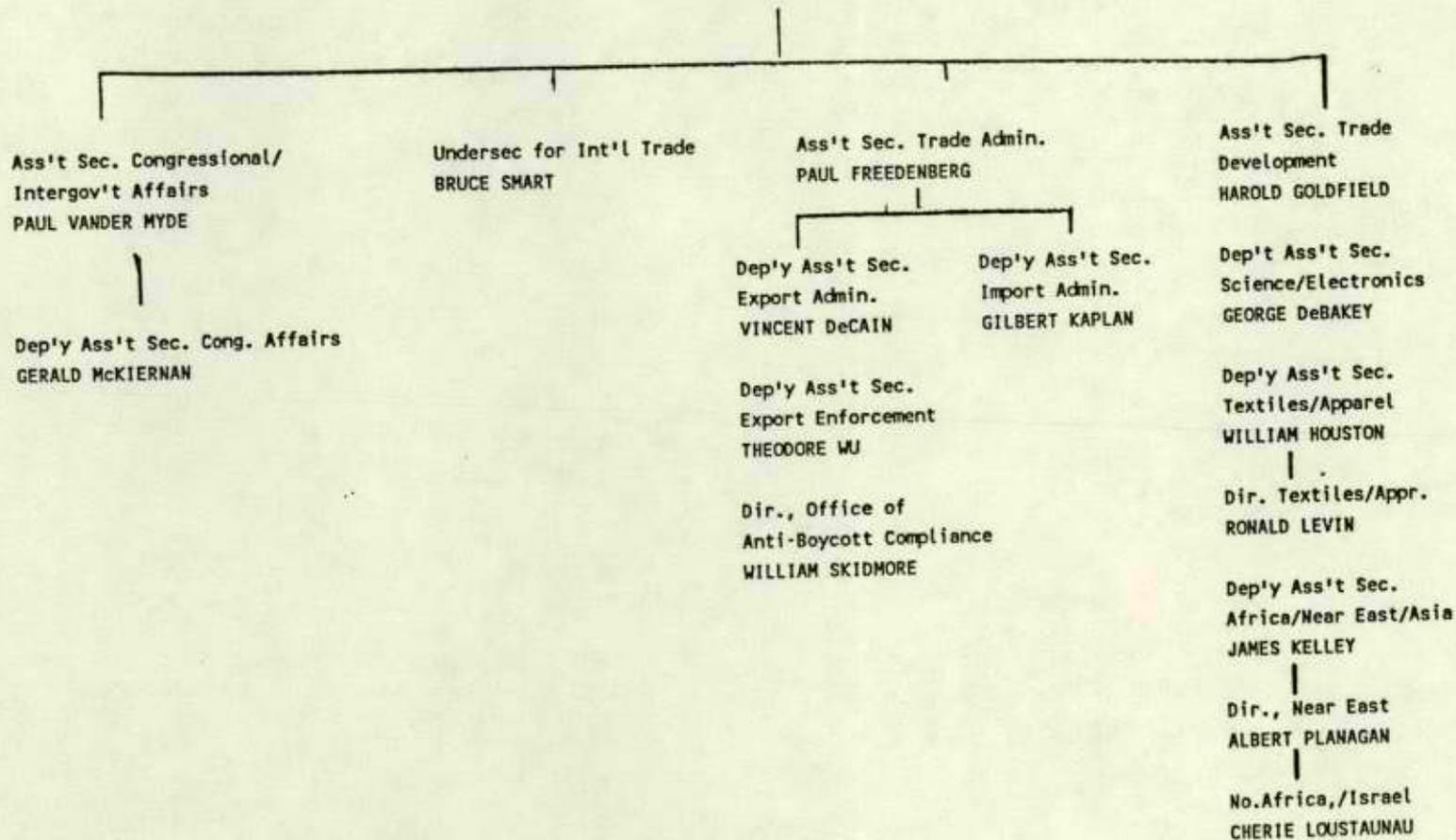
Israel
Lt.Col. ROBBINS

Jordan, Lebanon, Syria
Lt. Col. SWIFT

Secretary of the Army: JOHN MARSH
Secretary of the Navy: JAMES WEBB
Secretary of the Air Force: EDWARD ALDRIDGE

DEPARTMENT OF COMMERCE

Secretary of Commerce
MALCOLM BALDRIDGE

DEPARTMENT OF TREASURY

Secretary
JAMES BAKER III

Dep'y Secretary
PETER McPHERSON *

Ass' Sec. Domestic Finance
CHARLES SETHNESS

General Counsel
ROBERT KIMMET

Ass't Sec. Int'l Affairs
DAVID MULFORD

Ass't Sec. Leg. Affairs
MICHAEL HUDSON

Dep'y Ass't Council
Banking & Finance
JOHN BOWMAN

* pending confirmation

OFFICE OF MANAGEMENT AND BUDGET

Director
JAMES MILLER

Assoc. Dir.
Leg. Affairs
BRYCE HARLOW

Assoc. Dir.
Nat'l Security
and Int'l Affairs
ARMY WAYNE

Dept'y Assoc.
Int'l Affairs
PHILLIP DuSAULT

Dir. Chief Int'l Security
Affairs
JOHN EISENHOUR

Budget Examiner
Int'l Sec. Affairs
LEONARD ZUZA

- סודי ביותר -

ירושלים, ג באב, התשמ"ז
29 ביולי 1987
3-דש-497-1

אל : סגן אלוף עמוס גלעד
סגן מזכ"צ רה"מ
כאן

מאת: עוזר רה"מ לעניינים מדיניים

הנדון: נעדרים בסוריה

ג'ו סאליבן, היועץ המדיני בשגרירות ארה"ב, מסר לי היום את המידע שהגיע משגרירות ארה"ב בדמשק כדלקמן:

השגרירות מוסיפה להיות בקשר עם הסורים כדי לוודא מה בדיוק אמר אסאד לוולטרס בנושא הנ"ל, אך לפי שעה טרם קיבלו את המידע הדרוש. האמריקאים עוקבים באופן פעיל אחר הנושא והסורים יודעים שהאמריקאים מצפים בהקדם למידע הנ"ל. כזכור הבטיח פיקרינג לרה"מ ששגרירות ארה"ב בדמשק תבקש מן המתורגמן הסורי בשיחת אסאד-וולטרס, לברר למה בדיוק התכוון אסאד בדבריו.

סאליבן הבטיח לי כי השגרירות בת"א עומדת על המשמר, וכי כשיגיע המידע מדמשק, הוא יועבר מידית אלינו.

בברכה,

אריה מקל

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem

July 29, 1987.

Dear Congressman Weldon,

Thank you for the letter of June 22 which you and your seven colleagues addressed to me on the subject of the Lavi programme. I appreciate your interest and concern.

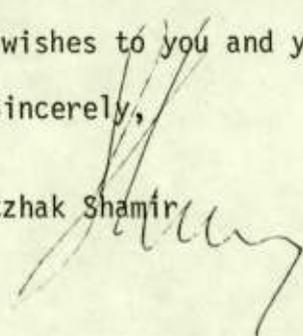
As you know, the Lavi programme is under constant review by our Government. And we are approaching the time when a decision will be made, which will take account of our financial limitations and Israel's national interest.

We are also dealing actively with the very topic that you have raised, namely the development of certain types of missiles. In this matter, too, we shall require the cooperation of our friends in the United States.

I extend my best wishes to you and your colleagues.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

Congressman Curt Weldon
House of Representatives
Congress of the United States
WASHINGTON DC 20515
U S A

Congress of the United States

House of Representatives

Washington, DC 20515

June 22, 1987

His Excellency Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel

Dear Mr. Prime Minister:

As the debate over the continued viability of the Lavi program comes to a head, we as members of the House Armed Services Committee of the U.S. Congress wish to come forward with a suggestion on the subject.

Clearly the Lavi program is in trouble. We, as friends of Israel, along with pragmatic Israeli leaders and Pentagon leaders acknowledge this fact. The program will consume the bulk of U.S. to Israel military sales dollars, will procure an aircraft that must compete in a crowded market, and will not provide a critical element in Israel's defense apparatus.

The need for an Israeli-American strategic cooperation program will remain with the termination of the Lavi. We suggest that this partnership continue, but with a new centerpiece--ATBM. The free world today has no anti-tactical ballistic missile defense. Soviet tactical SS-21 and SS-23 missiles are being proliferated in Europe and Soviet client states in the Middle East. The need to defend against these missiles is paramount, yet no ATBM system has been produced by the West.

We feel that the talent of Israel, focused on the development of an effective ATBM system, in partnership with American, French and West German scientists and engineers, can build an effective counter to the tactical missile threat.

In developing a system such as Arrow, Israel's most recent ATBM proposal, Israel can take advantage of a free world market desperately in need of tactical missile defense. Simply put, lots of nations make lots of aircraft. None of them, except the communists, make a tactical missile defense system. Israeli experts are much more worried today about Syria's SS-21 missiles than they are about their fighter aircraft. In 1982, Israel destroyed over 80 Syrian aircraft with negligible losses. Today, should the Syrians decide to use their Soviet SS-21 missiles, instead of their aircraft in an attack on Israel, we could not expect to destroy a single missile en route to its target.

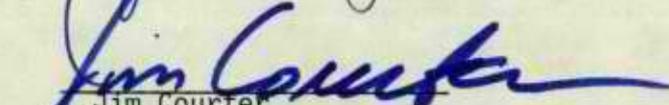
This fact, coupled with the realization by Western defense experts that the Soviets are moving forward rapidly in the development of tactical missile defense with their own SA-12, should compel an Israeli-American decision to embark immediately on a research, development, and production program that will enhance the security of both nations.

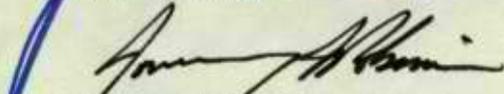
Such a decision will enhance the defense industrial base of both nations but more importantly will fill a critical defense gap. We urge the replacement of Lavi with a tactical missile defense program as soon as possible.

Sincerely,

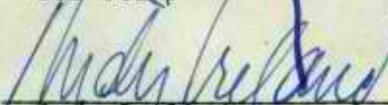

Curt Weldon

Joel Hefley

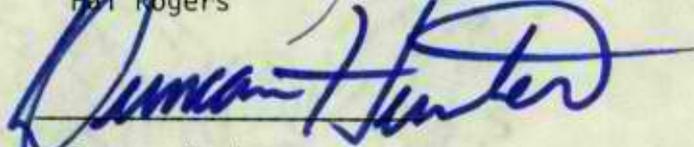

Jim Courter

Tommy Robinson

Bob Stump

Andy Ireland

Hal Rogers

Duncan Hunter

This fact coupled with the realization by Western defense experts that the Soviets are moving forward rapidly in the development of tactical missiles and their own SAMs, would counsel an early American decision to embark heavily on a research, development, and production program that will enhance the security of our nation.

Such a decision will ensure the proper industrial base of our nation and more importantly will fill a critical defense gap. The urgent procurement of SAMs with a tactical missile defense program is good as possible.

Sincerely,

[Redacted signature]

[Faint handwritten notes and signatures]

צבני צמ ג'ק'י עננאי (המל"ח)

שגרירות ישראל / נושין גט

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג בטחוני שמור

דחיסות מיידי

תאריך/ז"ח 14:30 7 יולי '87

מס' מברק

אבק'י זל
הצגה לרובי
הני"ל אל"ל יג
סמ אבק'י - ט
יג'י

V

המשרד + משתב"ט

120

135

אל: מצפ"א

דע: מקש"ח משתב"ט

הלביא ודנקן הנטר

למברקינו 547 מ-22.6

למכתבינו מה-24.6

למברק מקש"ח 58 מהיום

כמדונח, הני"ל, ידידותי שמרני מקליסורכניה פנה (בלא ידיעתינו) לעמיתיו בועדה לשרותים מזוינים ב-22.6 בבקשה שיצטרפו אליו במכתבים למזכיר ההגנה ולרח"מ בהמלצה שיפנו משאבי הלכיא לחכניות הגנה אסטרטגית. נושא הפניה הועבר במכתב למצפ"א ולמקש"ח ב-24.6.

היום הגיע לידי המכתב לרוה"מ, ועליו 8 חתימות (קורט וולדון, ג'ואל הסלי, ג'ים קורטר, טומי רובינסון, בוב סטאמפ, אנדי איירלנד, האל רוגרס, דנקן הנטר והוא מועבר בדיפי למצפ"א.

מקש"ח - המכתב לרוה"מ נושא התאריך 22.6 כלומר יום פניית הנטר לעמיתיו. אי לכך לא היתה אפשרות לפעול למניעת המכתב, כאמור בשלך בסימוכין.

טובה הרצל
טובה הרצל

ל"ה ג'ט 2
ל"ה ג'ט 3
ל"ה ג'ט 2
ל"ה ג'ט 3
ל"ה ג'ט 2

East Va. 4/9/58 (W. L. ...)

1500 ...

1500 ...

1500 ...

1500 ...

1500

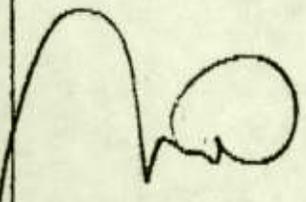
מס' תד"ח:	מחלקת הקשר ניו-יורק	מס' תד"ח:	1
מס' סיווג בטחוני:	טופס מברק	מס' תד"ח:	3
מס' סודי:		מס' תד"ח:	
תד"ח:		מס' תד"ח:	א ל : המשרד , בטחון
נר : 0727		מס' תד"ח:	
בטחון 28		מס' תד"ח:	
		מס' תד"ח:	נאו"ם

אל : מנהל פר"ן : מנהל קש"ח וא"א
מאת : יששכרוף

חימושה הגרעיני של ישראל, שלכם חוזם 18562

1. רצ"ב האיגרת שהוגשה היום למזכ"ל.
2. כמוכן מסרתי אישית העתק לכותבי חוך ציון בקשתנו שדברינו יצוטטו בדו"ח במלואם. כותבי השיב שהמזכירות מעדיפה בכלל לא לכלול כל תשובה של כל מדינה בדו"ח כדי למנוע פולמוס שלא לענין . עם זאת, ציין שהתשובות שנתקבלו היו ממילא מעטות כך שיקחו אה בקשנו כחשכון. הערתי כי בכל זאת חשוב לנו שכל תשובתנו תופיע כדי שיובן היטב באיזה הקשר אנו משייכים לאיגרה, כמוכן ציינתי כי הואיל וההחלטה מיוחדת לישראל בפרט, ראוי שתשובתנו על כל חלקיה תקבל התייחסות עדיפה מזו הניתנת למדינות אחרות. בותבי לא התלהב מהאפשרות של נספח לדו"ח כדי למנוע בקשות דומות לגבי תשובות אחרות. (נדמה כי בותבי נוטה לקבל בקשתנו לכלול את מלוא תשובתנו ופשוט רצה לשמור לעצמו מרחב תימרון).
3. בתום השיחה בותבי הזמין אותי לארוחה צהריים ב- 5/8, כך שאם ברצונכם להחזיר דבר מה נוסף, נא להודיעני.
4. לאור הפירסום כניו יורק טיימס דהיום (29/7) בעניין טילי יריחו ובריה"מ, האם לדעתכם כדאי למסור לכותבי באורח לא פורמלי העתק הצהרת ממ' רה"מ ושה"ח מה- 26/7 (חוזם 16777).
5. בשיחה הקודמת עם בותבי (שלנו 636), אכן הרחבתי לגבי הרקע להצעתנו לפירוז מז"ח, תוך ציון מאפייני האיזור המחייבים זאת וכן העובדה שאם מדינות ערב ממשיכות בפירובן לנהל מו"מ ישיר עמנו כדי להקים איזור מפורז, הדבר מדגיש עוד יותר מדוע אמנת ה- NPT איננה ישימה באיזורנו.

נאו"ם

 ג'י. יששכרוף

שם השולח: ג'י. יששכרוף 29.7.87 יוא"ר

ע' ה' 2 ה' ה' 3 א' א' 3 א' א' 1 ב' ב' 1

PERMANENT
REPRESENTATIVE OF ISRAEL
TO THE UNITED NATIONS

0727

e
3

128

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N. Y. 10017
—
OXFORD 7-5500

The Acting Permanent Representative of Israel to the United Nations presents his compliments to the Secretary-General of the United Nations and has the honour to refer to the Secretary-General's Note No. DDA/18-87/INA dated 27 April 1987, concerning General Assembly Resolution 41/93 adopted on 4 December 1986, and informs the Secretary-General of the following:

As you know Israel voted against Resolution 41/93. Israel cannot countenance attempts to vent the frustrations of the world on it, in general, and in the nuclear realm in particular. The operative paragraphs in Resolution 41/93 bear witness to this tendency of singling out Israel.

Former investigations into Israel's nuclear potential even enjoined the investigating panel to consult with the League of Arab States. Such preconditions prejudged the results of the inquiry which in itself was unjustified unless addressed to all countries which purportedly possess competence in the nuclear field.

Despite its objection to Resolution 41/93, the Government of Israel has decided, out of respect to the Secretary-General, to reply to the inquiry in his Note No. DPA/18-87/INA and wishes to state:

- its often expressed support of the principle of non-proliferation of nuclear weapons;
- its support for the establishment of a Nuclear-Weapon-Free Zone in the Middle East as communicated to the Secretary-General and reproduced in Documents A/40/383 of 18 June 1985 and A/41/465 of 24 July 1986.

The Government of Israel stands by its declaration that Israel will not be the first country to introduce nuclear weapons into the Middle East.

PERMANENT
REPRESENTATIVE OF ISRAEL
TO THE UNITED NATIONS

0727 / $\frac{3}{3}$
R8

600 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

In addition, Israel has never made reference to its scientific and technical competence in the nuclear field, other than to offer technical assistance or cooperation in the peaceful uses of Nuclear Energy.

The Acting Permanent Representative of Israel to the United Nations avails himself of this opportunity to renew to the Secretary-General of the United Nations the assurances of his highest consideration.

29 July 1987
New York

תחילתו: מ 7 2 סוג כספוני	מחלקת הקשר ניו-יורק סופס מברק	ר"ח: מתור:
תז"ח: 29/20	מנהל חפוצות, מנהל מצפ"א	א ל :
נר : 0713 69-011 8-1cf	כירר ס/מנכ"ל צפון אמריקה, השגריר וושינגטון. א. בעים/ווש הקונב"ל לוס-אנג'לס	ד ע :
	סגן הקונסול הכללי, ניו-יורק	מאת :

שוחחתי עם אייב פוקסמן/A D L, זיגמן A. J. CONGRESS ועם מנכ"ל
A. J. COMMITTEE

1. טענתם הבסיסית נגד מועדון הנשיאים היא חריגתו מחסמכות שהוענקה לו ועיסוקיו בנושאים שאינם קשורים בישראל. מעבר לכך גם בנושאים הקשורים לישראל מועדון הנשיאים הוקם כגוף מתאם ולא חוזר לא כגוף המתחרה בארגונים היהודיים. מועדון הנשיאים הפך לארגון יהודי נוסף המתחרה בארגונים הקיימים. אז הכוונות להתחיל במסע מגביות עצמאיות שללו מכל וכל.
2. מלקולם הונליין עמו דברתי אמר במילה אחת מה שמקומם את הארגונים הנ"ל הוא פחד. פחד מהתעצמות מועדון הנשיאים.
3. אייב פוקסמן הביע הערכה שהדברים יסתדרו בעוד שני האחרים היו נחויים בדעתם שארגוניהם אכן יפרשו ממועדון הנשיאים אם לא יקבלו הבטחות מפורשות לשיפור המצב. לדבריהם חלפו ששת החודשים שהעניקו למועדון הנשיאים לתקן פני הדברים.
4. ביום רביעי ה-5/8 תקויים פגישה נוספת בנידון בין נציגי הארגונים היהודיים לבין מורים אכרם - מלקולם הונליין.

ידיד

2 1 1 3 3 2
 שם תפארת אצא מ"ן ג'גוס ג'ט דמ'ט
 א.ש.א. תפארת אצא מ"ן ג'גוס ג'ט דמ'ט

אישור:

שם השולח:

29.7.1987

תאריך:

מדרכי ברק

הצגה נערכה ב 15/9.
 פיס נואה ב 29/9
 (הוא "צא לנו-אויב")
 בן יום-יוליים קובץ.

ס. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.
 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20.
 סוגג בסחוני 10/1
 דחיפות 1/1
 תאריך/ז"ח 20/2
 מס' מברק

אריה

611

אלומנכל מדיני
 יועצ מדיני

בסיס מטעם מזכיר המדינה שולצ, שוחדתי אתו שעה ארוכה, וחוא אמר כי היתר-
 (1) מוד החפוטס הודעה רשמית על פגישתו עם שהיח הסובייטי במחצית ספטמבר
 (14-16) לדיון בנושא פרוק הנשק לאור ההתפתחויות הצפויות במום בנושא
 זה. לא סג הנמנע כי בשיחות אלו יעלו גם נושאים נוספים. בהקשר זה
 ציין המזכיר כי הסובייטים לא מלאו המוטל עליהם בדבר התביעות הסינימליות
של ארזיב לגבי ההתפתוחם כועדה הבינ"ל, קרי, חקמת יוסיים דיפלומטיים עם
 ישראל ופתיות השערים ליהודי בדיהים. המזכיר הביע שביעות רצונו מקביעת
 מועדי הפגישה עם שהיח הסובייטי לפני פתיחת העצרת, דבר שיאפשר לו לפגוש
 את שרי החוצ בשהייתו בעצרת. ציין בהדגשה כי הוא מצפה בענין לפגישתו
 עם שהיח פרס.

(2) המזכיר דיבר באריכות על האלמנטים שהיו כלולים בנאום בפני ועידת
הסה רבולטימור לפני שבועיים, תוכ התירוטות ל-2 אלמנטים מרכזיים:-
 מצד אחד אמנתו כי לחסכ החזקמות לקראת ועידת שלום דרושה הסכמה רחבה
 בתוכ המשלח. כמו כן הוסיף כי גם התירוטות ליישעונ הדמוגרפיים בענינו
 משטעותית ומן הראוי שנשים לב אליה. הוסיף בחיוב שאמנם שטע ודיים שונים
 ופרשנויות סותרות אך סבור שיש לדאות את הנאום בכללותו
 (3) בהקשר לפגישתו עם שברנדזה סיפר על החוויה שזומנה לו בפגישתו עם
 הנסורבים היהודים בעת שערך את הסדר בשגרירות ארזיב במוסקבה. ייחשבתו
 שאמצא אנשים מדיים ומדוכאים-אכ הומטעתי לדאות עד כמה הם יהודים
 גאים ובטוחים באדקתם ובנצחונם יי.

מ.א.ד

מ.א.ד 2
 מ.א.ד 3
 מ.א.ד 1
 מ.א.ד 4
 מ.א.ד 5
 מ.א.ד 6
 מ.א.ד 7
 מ.א.ד 8
 מ.א.ד 9
 מ.א.ד 10
 מ.א.ד 11
 מ.א.ד 12
 מ.א.ד 13
 מ.א.ד 14
 מ.א.ד 15
 מ.א.ד 16
 מ.א.ד 17
 מ.א.ד 18
 מ.א.ד 19
 מ.א.ד 20

சென்னை காவல் துறை
சென்னை காவல் துறை
சென்னை காவல் துறை
சென்னை காவல் துறை

சென்னை

சென்னை காவல் துறை

சென்னை காவல் துறை

சென்னை காவல் துறை

מחלקת הקשר ניו-יורק	1
טופס מבדק	2
ת"ח: 0729	א 5 : המשרד
כ"ג : 0729	ד ע :
תאריך: ירושלים, ניו יורק מע"ה, דק: נצמ"א, פ"ר, רא"א	

Soviet Cautions Israel Against a New Missile

By THOMAS L. FRIEDMAN
 Special to The New York Times

Jerusalem, July 28 — The Soviet Union, apparently concerned about vulnerability to a nuclear strike, has warned Israel three times in the last week against continuing the reported development of a medium-range missile.

The latest Soviet warning came Monday night in a Hebrew-language commentary by Radio Moscow. The commentary declared that development by Israel of its Jericho II medium-range missile might cause Israel "to encounter consequences that it could not possibly handle."

The new Israeli missile, the commentary said, is "indeed a threat to economic and strategic centers, such as the oilfields in Baku" — on the Caspian Sea — and Black Sea naval bases.

If the missile project is continued, the broadcast said, it "will force the Soviet Union to carry out defensive and

political steps."

Israeli officials and strategic analysts were debating today how seriously to take the Soviet warnings, which were not carried by the regular Russian-language services or the the press agency Tass, but exclusively in commentaries broadcast in Hebrew by Radio Moscow, which were monitored by Radio Israel.

A very senior Israeli policy maker, who asked not to be identified, said he viewed the Soviet warnings as both worrisome and healthy. They are worrisome, he said, because the Russians are clearly trying to press Israel into giving up its reported medium-range missile development by threatening to supply similar weapons to Syria.

But it is healthy, he added, because the warnings indicate that Moscow is interested in engaging Israel in a serious dialogue about curbing strategic weapons in the Middle East.

According to Israeli officials, the

The New York Times July 29, 1987 P. A 10

אישור: 4
 תאריך: 29.7.87
 מס' השולח: P1
 מס' המקביל: 312 312 P. 312

Soviet Union has expressed concern to Israel three times in the last year, in meetings with Foreign Minister Shimom Peres, about development of a medium-range missile and Israeli participation in the American "Star Wars" space defense program.

But Moscow's language turned threatening only last Thursday, after a report in the Geneva-based monthly International Defense Review said that Israel recently carried out a successful test of its Jericho II medium-range missile. The report said that it was fired more than 500 miles across the Mediterranean.

The magazine added, however, that the missile's maximum range was believed to be about 900 miles, which would enable it to reach targets in parts of the southern Soviet Union as well as Arab capitals like Baghdad, Iraq, and Riyadh, Saudi Arabia.

Israel has never acknowledged that it is building a Jericho II and would not

comment on the Geneva report.

The Jericho I, jointly developed by Israel and France in the 1960's, has a range of 300 miles. It was reportedly designed to be the main delivery vehicle for Israel's nuclear warheads, now said to total more than 100.

The first commentary on the missile on Radio Moscow declared that development of the Jericho II was a provocation, a threat to the Soviet Union and a threat to the efforts of Mikhail S. Gorbachev, the Soviet leader, to curb the world's arms race.

On Friday night, the Russians used the same program to call on Israel to support Mr. Gorbachev's proposal for elimination of all short-range and medium-range missiles from Europe and the Asian land mass. It said Israel would then be able to live without the fear that the Russians might deploy such missiles in Arab countries.

The Soviet warning appeared to be a not so subtle allusion to Syria's longstanding request that the Soviet Union supply it with SS-23 surface-to-surface missiles.

The Russians have supplied Syria with Frog 7, Scud-B and SS-21 surface-to-surface missiles, which, while posing serious threats to Israel, suffer from limitations in size, accuracy or range.

Israeli military officials view the SS-23 as being far more threatening.

Israel has reportedly been eager to take part in the American Strategic Defense Initiative research program primarily to obtain funding to help it develop an effective antimissile missile that could counter the SS-23.

Shai Feldman, a Tel Aviv University professor who is one of Israel's leading authorities on nuclear warfare, said it was significant that the Russians confined their threats to the Hebrew-language service of Radio Moscow.

Professor Feldman argued, as did several officials, that the Soviet Union probably withheld this dialogue from its normal Russian-language service to keep the matter low key and out of Arab earshot.

0729

2
1
2

The New York Times/July 29, 1987

Russians are concerned Israeli missiles could reach Black Sea naval ports and Baku oilfield.

מכתב

(פ.ר.)

NOTE ON MEETING BETWEEN THE PRIME MINISTER AND MR. BOB ASHER, PRESIDENT OF AIPAC
ON TUESDAY 28 JULY 1987 AT 7 P.M.

Also present: Mr. Lennie Davis, Mr. Avi Pazner and Mr. Z.H.Hurwitz.

Mr. Bob Asher said that he had not come to discuss the "Mi hu Yehudi?" subject, excepting to convey to the Prime Minister that the level of anger of the Jewish community in all parts of the United States is rising.

He reported that the CJF delegation had met with Shimon Peres that morning and asked whether he would agree to make this an issue on which the Government would not rise or fall. Peres' first reaction was, Yes, but a few minutes later his attitude was "Yes but,". We are still to find out what the "but" is.

The Jewish Federation will stay with this issue for as long as necessary. They believe that members of the Knesset need to understand the feeling of American Jews better than they do now.

The Prime Minister said that there is somebody in the United States and in other places interested in stirring up emotions on this subject. Somebody wants to keep the issue boiling.

Mr. Asher said that the two real purposes of his meeting with the Prime Minister were not connected with the above question.

He said: "The last time I saw you I brought a message from Ambassador Pickering. I have seen him again before he went back to the U.S.

"I can report to you that they were very impressed with Dan Meridor on his recent visit to the U.S. - both in the State Department and the NSC.

"On this occasion they asked me to deliver a message that they want to open a dialogue with you.

"They have begun to believe that the international conference idea is not such a good thing. Now they realize that they had better check with you. They know that you are not interested in any plan that entails 'land for peace'.

"They are going to try to arrange a meeting ^{with Hussein} that does not entail any deal about land.

"Of course, the U.S. has its own point of view on this subject, and ultimately there would have to be land discussions. But now is not the time."

Mr. Shamir: Can you tell me who said it?"

Bob Asher: Yes, it was Dennis Ross, who spoke in the name of higher authority. His boss is Oakley.

"Dennis Ross is a Jew, but in these matters he acts purely as a professional."

The Prime Minister: "He is against the international conference not because he is a Jew."

Bob Asher: My own opinion is that whatever you do, you should be receptive to any new U.S. suggestions, at least in tone. They should not have the impression that you are not interested to talk peace.

"The second subject: I had two discussions with Moshe Arad, and can say he is approaching his assignment in a serious way. I asked him how he manages to coincide or relate to two departments of government pursuing different paths. He replied that his object is not to please the one or the other, but to deal with the facts and the truth.

"The last thing is that we are going to face serious problems with Congress over the move to cut 2% from foreign aid. Nothing is resolved. We are very worried about the Graeme Rudman move as well. We are some period away from debt restructuring.

"Of course, our object is not to simply accept what they say to us, but to oppose and fight their proposals where necessary."

Mr. Asher said that there will be many American Senators and Congressmen visiting Israel from now until September 5. This is the period of the Congress recess. AIPAC alone will be bringing eight missions during the period.

The Prime Minister thanked Mr. Asher for his message and wished him well.

סודי ביותר

ירושלים, אב' בתמוז, התשמ"ז
27 ביולי 1987
3-דש' - 489

אל : ראש הממשלה
המנכ"ל
מזכיר הממשלה

מאת: עוזר רה"מ לעניינים מדיניים

הנדון: עמדת ארה"ב בנושא התהליך המדיני
(בעקבות שיחת רה"מ-פיקרינג ב 26/7/87)

כללי

בשיחת רה"מ-פיקרינג הנ"ל נשמעה נימה חדשה וחיובית, שלא שמענו כמותה, מן האמריקנים בחודשים האחרונים ובוודאי שלא מאז ה 22/4/87, כשפיקרינג דיווח לרה"מ על "הסכם חוסיין-פרס" ותמיכתה של ארה"ב בו. מתברר, שעתה - מוכנה ארה"ב (או לפחות מזכיר המדינה שולץ), להניח (לפחות באופן זמני) לרעיון הועידה הבינ"ל, ולחשוב על רעיונות אחרים להתקדמות בתהליך השלום.

להלן סיכום עמדתו הנוכחית של מזכיר המדינה, עפ"י דיווח פיקרינג לרה"מ:

1. תהליך השלום חייב להתקדם, שכן אם לא יצעד קדימה - ייסוג אחורנית. עם זאת, מאחר שרה"מ מתנגד לרעיון הועידה הבינ"ל, וארה"ב איננה רוצה להתערב בויכוח הפנימי בישראל, המזכיר מוכן עתה לבחון דרכים אחרות להתקדמות.
2. בדברו על "הדרכים האחרות" שולץ נכנס לתחום המהות, ואינו מצטמצם ב-MODALITIES, או כהגדרתו: "אם יהיו שיחות ישירות - על מה תדברו", הכוונה, כנראה, בין היתר, להעלות אפשרויות של הסדרי ביניים, תקופות מעבר, אוטונומיה, דרכים להמשיך את ק.ד. (מבלי לקרוא לילד בשמו) וכו'.
3. נראה שהמזכיר ביקש מפיקרינג להעביר את המידע הנ"ל לרה"מ כאיתות לקיומן של אפשרויות חדשות. עם זאת, המזכיר מגלה זהירות, ופיקרינג הקפיד להדגיש שלא מדובר, בשלב זה על החלטה על מדיניות, אם כי המזכיר כבר ביקש שיוכנו לו "ניירות" בכיוון החדש.
4. לפי שעה לא ברור אם מדובר במיפנה, ואם כן - האם זה מיפנה רק אצל המזכיר עצמו, או שמתגבשת החלטה במימשל (כולל בדרג הנשיא) להרפות, ולו זמנית, מנושא הועידה הבינ"ל, ולנסות אופציות אחרות.

5. למרות המחשבות החדשות, פיקרינג טרח להדגיש שרעיון הועידה לא ירד מעל הפרק, ושלפחות עם ברה"מ - ארה"ב תוסיף לשוחח על הועידה.

6. הרקע להחלטה: נראה שהמזכיר הגיע למסקנה שמאחר שלא צפויות בחירות בישראל, בעתיד הקרוב (כפי שדיווח פיקרינג למזכיר) לא תהיה אפשרות להניע את רעיון הועידה - נוכח התנגדותו התקיפה של רה"מ. ייתכן שגם מערכת הבחירות המתקרבת בארה"ב תורמת לחוסר רצון אצל הרפובליקנים, לעימותים כלשהם עם ישראל (או חלק נכבד ממנה), ולרצון לחפש דרך שתוביל להסכמה עם כל חלקי הממשלה בישראל.

7. ייתכן שהמזכיר מצפה עתה לשמוע מרה"מ על רעיונותיו הספציפיים לקידום תהליך השלום. שלא על פי גישת הועידה הבינ"ל.

ב ב ר כ ה ,
אריה מקל
אריה מקל

Memo

July 28, 1987

Handwritten notes:
For file
2/27 2/28 2/29
2/27 2/28 2/29
2/27 2/28 2/29
2/27 2/28 2/29

TO: NJCRAC Israel Commission
FROM: Charney V. Bromberg
RE: STUDY ON THE PROPOSED INTERNATIONAL PEACE CONFERENCE BY THE AMERICAN JEWISH CONGRESS

Phil Baum, American Jewish Congress Associate Executive Director, and Raphael Danziger, Assistant Director of the Congress' Commission on International Affairs have written a thorough yet cogent analysis of the issues and positions surrounding the proposal for an international conference as prelude to direct Arab-Israeli negotiations.

While the issue is quiescent for the moment, it will almost certainly become more active in the months ahead. I'm sure you will want to share this study with influentials in the Jewish community and the general community - and particularly with the mass media. As always, you may reproduce with appropriate credit to the American Jewish Congress or order additional quantities directly.

CVB:mh

peaceconf

P
L
E
N
A
R
Y

S
E
S
S
I
O
N

THE DEBATE OVER THE DESIRABILITY
OF AN INTERNATIONAL CONFERENCE
FOR PEACE IN THE MIDDLE EAST:
SUMMARY AND ASSESSMENT OF THE ARGUMENTS

Phil Baum and Raphael Danziger

Commission on International Affairs
AMERICAN JEWISH CONGRESS

June 1987

The American Jewish Congress is an organization committed to the security and welfare of Israel, the creative continuity of the Jewish people, the protection of human rights and civil liberties and the elimination of all forms of discrimination.

This report was prepared by the
Commission of International Affairs of the American Jewish Congress

Co-Chairmen
Louis Perlmutter
Maurice Tempelman

THE AUTHORS

Phil Baum is Associate Executive Director of the American Jewish Congress.
Raphael Danziger is Assistant Director of its Commission on International Affairs.

EXECUTIVE SUMMARY

Since Peres's announcement last month of an understanding with Jordan and the U.S. on convening an international conference, a fierce debate has raged in Israel and the U.S. between the conference's proponents and opponents. While Peres described the understanding as an unprecedented opportunity, Shamir has characterized it as "a perverse and criminal attempt." The following is a summary of the arguments that have been made for and against the conference.

Arguments For the Conference

Precedent: The 1973 Geneva Conference, which opened the way to all subsequent Arab-Israeli agreements, is a valid precedent of a successful international conference.

Timing: Israel has never been in as good a strategic situation as it is now and can move forward with confidence. The risk of holding a conference is smaller than that of continuing the status quo, which endangers both Israel's moderates and the conservative Arab regimes. Even if the next U.S. Administration is less friendly to Israel than is the present team, it would have to honor any commitments made by its predecessor.

The Groundwork: The ground work for the conference has been thoroughly prepared. Following two-year talks, Jordan has accepted direct talks under an international umbrella. Egyptian, U.S., and European support has been secured, and there is even positive movement by Moscow and Beijing. A majority in Israel favors the conference.

Nature of the Conference: The only way to get Jordan to direct talks is under an international conference umbrella, which would only be an opening forum. The conference would be non-coercive, and the PLO would be effectively barred.

Results: If the conference failed, there might be a chance for another option. Israel has nothing to fear since nothing could be forced on it. The USSR's Mideast position has already been enhanced and would not appreciably change following its participation in the conference, which in any event would be conditional on the resumption of diplomatic relations with Israel and free Jewish emigration.

Arguments Against the Conference

Precedent: There is no valid precedent of a fruitful international conference. All successful Arab-Israeli negotiations have been bilateral, and since 1974 under exclusive

U.S. auspices. The 1973 Geneva Conference is no precedent since Israel's presence then 15 miles from Damascus and west of the Suez Canal forced the Arabs to accept its terms.

Timing: The timing could not have been worse due to the deep internal division in Israel and the approaching end of the friendly Reagan Administration. The next President might be far less sympathetic to Israel.

The Groundwork: The Hussein-Peres understanding has no legal or political standing. The U.S.S.R. and China have not been brought aboard, nor will they join if asked to forgo any real influence. Israel's public is not supportive but split right down the middle on the conference. There is no basis for an Arab-Israeli agreement.

Nature of the Conference: An international conference would undermine the principle of direct negotiations, would enhance Soviet power, would entail an invitation to the PLO, and would lead to a ganging up by radicals against Israel and the U.S. International pressure on Israel would be inevitable. An Israeli walkout in the event the conference became coercive would be enormously damaging, even if the U.S. followed suit.

Results: An international conference is bound to fail--and a failure would be a disaster. Agreement could be reached only at Israel's expense. The Camp David accords would be negated.

Assessment

The two opposite positions on the international conference do not necessarily coincide with the "hawkish" and "dovish" camps in Israel and both are serious and substantial. There are risks for Israel and the U.S. both in convening and in forgoing the conference.

THE DEBATE OVER THE DESIRABILITY
OF AN INTERNATIONAL CONFERENCE
FOR PEACE IN THE MIDDLE EAST:
SUMMARY AND ASSESSMENT OF THE ARGUMENTS

By Phil Baum and Raphael Danziger

The Israeli-Jordanian agreement on an international conference is "an opportunity that we have not had since the creation of the State of Israel."

- Shimon Peres, Foreign Minister of Israel, May 7, 1987

The proposal for a peace conference is "a perverse and criminal attempt."

- Yitzhak Shamir, Prime Minister of Israel, May 13, 1987

THE BACKGROUND

Last month, Israel's Foreign Minister and Labor Party leader Shimon Peres submitted to the ten-member policy-making inner Cabinet his proposal - that Israel agree to attend an international conference that would serve as an umbrella for direct negotiations between Israel and a joint Jordanian-Palestinian delegation. When Mr. Peres discerned that due to the Likud Party's determined opposition to the plan, a vote on it would result in a five-to-five tie that would have amounted to its formal rejection, he withdrew the proposal. Mr. Peres was further frustrated when he failed to garner enough votes in the Knesset to dissolve the three-year-old National Unity government between Labor and Likud and to hold early elections that he hoped would give Labor a clear mandate to attend the international conference.

While Israel's Prime Minister and Likud Party leader Yitzhak Shamir declared that the conference issue was now "dead," Mr. Peres insisted that in the absence of a vote the issue was still open. It is virtually certain that as long as the National Unity government stays on, the deadlock with regard to the international conference will continue. But given the unprecedented acrimony between Labor and Likud and the volatility of Israel's party system, it is possible that the Knesset will sooner or later vote for early elections--in which case the conference would in all probability constitute the main focus of Israel's political debate. It therefore behooves the American

public to become familiar with the arguments for and against the international conference that have already been aired in Israel and in the United States and that will doubtless be reiterated if and when an early elections campaign is held in Israel. Arguably, to some extent Israel's fate - and that of the Middle East's - will depend on the outcome of this debate.

Labor and Likud leaders have questioned each other's motives in advocating or opposing the international conference. Top Likud officials have charged that Mr. Peres's real motive in agitating for the conference is less to promote peace than to generate an excuse to wriggle out of his 1984 pledge to rotate the prime ministership to Mr. Shamir for a full 25-month term (Oct.1986-Nov.1988) by forcing early elections that could return him to that post. On their part, Labor leaders have accused Mr. Shamir of manufacturing false procedural arguments against the conference to mask his party's stubborn opposition to any peace parley because of its refusal to negotiate about territory. Both charges are unproven as well as politically motivated. For our purposes, the arguments for and against the conference merit consideration at face value.

The debate over the international conference has been vastly complicated by the absence of reliable information on the nature of the understanding reportedly reached last month between Mr. Peres, Jordan's King Hussein, and the U.S. Administration with regard to the conference. Despite half-hearted Jordanian denials, it seems that Hussein accepted the Labor Party's conditions regarding the procedural aspects of convening an international conference. As announced by Mr. Peres, those conditions were as follows:

1. The United Nations-convened conference, with the participation of the five permanent members of the Security Council (United States, Soviet Union, China, Britain, and France), would be only an opening for direct bilateral talks between Israel and a Jordanian-Palestinian delegation. Mr. Peres further stated that both the Soviet Union and China would have to establish full diplomatic relations with Israel and Moscow would also have to open the gates to free Jewish emigration as conditions for their participation.

2. The International conference would be based on Security Council resolutions 242 and 338 and all participants would have to endorse them. The PLO, which has consistently refused to accept these resolutions in which Israel's right to exist within secure borders is implicitly recognized, would thus be effectively excluded.

3. The conference would not be entitled to impose any solutions on the parties to the conflict or to veto any agreements reached between them. In case the conference attempted to do either of these things, the United States would

immediately walk out and thus scuttle the conference.

According to unconfirmed press reports, however, a secret Peres-Hussein memorandum of understanding went far beyond procedure and covered substantive matters as well. Allegedly, the understanding provides for joint Jordanian-Israeli sovereignty over Jerusalem and for a specified territorial compromise on the West Bank.

Even if Mr. Peres and King Hussein indeed reached a secret understanding on substance, the obstacles to the conclusion of a formal peace treaty between the State of Israel and the Kingdom of Jordan would still be formidable: Mr. Peres would have to "sell" the understanding to the Israeli electorate over the vehement objections of the Likud; King Hussein would have to produce credible Palestinian representatives who would endorse the understanding on behalf of the Palestinians and to overcome the expected opposition of the radical Arab states; and both nations, with the help of the United States, would have to persuade the Soviet Union and China to endorse, or at least acquiesce in, the understanding. Nonetheless, the international conference would clearly be an entirely different proposition if the two main parties arrived with an already concluded understanding rather than just sat down for protracted negotiations to resolve seemingly unbridgeable differences.

It is, however, impossible to determine whether a substantive understanding was indeed reached. Naturally, both the Jordanian government and Israel's Labor Party have strongly denied the existence of such understanding--public awareness of Jordanian concessions prior to a legitimizing international conference would make King Hussein's position untenable, and Labor would be undercut in Israel if any secret Labor concessions to Jordan, especially on Jerusalem, became known to the public. The argument that Peres and Hussein would not have gone through the trouble and risk of publicly advocating an international conference if they had not first reached a substantive accord seems plausible but is virtually unprovable.

ARGUMENTS FOR THE CONFERENCE

Precedent

There is a precedent of a successful international conference for peace in the Middle East--the Geneva Conference of 1973, in which the Soviet Union participated along with the United States. The conference unanimously adopted a resolution for negotiating interim agreements, which opened the way to all subsequent Arab-Israeli agreements and treaties.

Timing

The timing could not have been better. Israel has never been in as good a strategic situation as it is now. Peace with Egypt has allowed it not only to cut its defense budget significantly, but to deter the Syrians as well. It also has a de-facto peace with Jordan. Syria has been weakened militarily, politically, economically, and socially, and is thus in no position to pose a real threat to Israel. Having recently established diplomatic ties with Spain, Poland, and several African countries, Israel's international standing has improved as well. Its relations with the United States are so resilient that they have weathered the Pollard affair and other potentially disastrous scandals. Even the Soviet Union has recently been improving its relations with Israel. Under these circumstances, argue the supporters, Israel should be able to make bold moves with confidence.

Furthermore, the risk of holding that parley is smaller than that of continuing the political status quo. Two more years of Israeli rule on the West Bank would push Israel further to the right and undermine the position of those still willing to make territorial concessions in return for peace. The lack of progress toward peace would embolden Islamic fundamentalists and Palestinian radicals, to the detriment of President Mubarak, King Hussein, and the other conservative rulers in the Arab world. They might all be replaced by more Khomeinis, raising the specter of endless wars and bloodshed throughout the Middle East. The need for a conference now is not so much a single urgency as a pervasive now-or-never sense that it is dangerous to let the present deadlock endure.

Finally, while it is true that the present pro-Israel U.S. Administration is nearing the end of its effective tenure and that there is no guarantee that the next Administration would be as supportive of Israel at an international conference as the Reagan-Shultz team could be expected to be, all of the announced or as yet unannounced candidates with a realistic chance of being elected President are friendly to Israel. And if the present Administration did manage to secure an agreement acceptable to Israel, even a less friendly future Administration would have to honor its commitment just as the 1975 U.S. commitments to Israel under Kissinger were honored by the Carter Administration.

The Groundwork

Intense efforts have already been made to prepare the ground for the conference. Following intensive, two-year talks with U.S. participation, Jordan has for the first time agreed to conduct public negotiations with Israel--under the umbrella of the international conference--on the basis of agreed procedures that would prevent an imposed solution. Egypt has also agreed to attend, and, most importantly, the United States has extended its

support as well. In addition, the Europeans have also endorsed the conference, and the Soviet Union has maintained continuous contacts with Israeli officials at many levels and considerably increased the (admittedly minuscule) levels of Jewish emigration. Even China has for the first time publicly announced diplomatic contacts with Israel. The realistic possibility that the Soviet Union would establish consular relations with Israel and further increase Jewish emigration, and that China would agree to some Israeli representation short of formal diplomatic relations, might be deemed sufficient to warrant Soviet and Chinese participation at the conference. In short, the time is now ripe to make moves on peace.

Furthermore, the ground for a conference has been prepared in Israel itself. A public opinion poll published in mid-May indicated that 52 percent are in favor of participation in an international conference under the conditions outlined by Mr. Peres (43 percent said they opposed the proposal).

Nature of the Conference

All efforts to secure direct negotiations without international auspices have failed. Since 1984, Hussein has been ready for an agreement with Israel only in the framework of an international conference. The demand for straightforward direct talks is thus both unrealistic and pointless. The king's readiness to conduct direct negotiations under the auspices of an international forum is a significant achievement, particularly since he had previously insisted that negotiations with Israel could be held only if Israel, or at least the United States, assured him that there would be a withdrawal to the 1967 borders with only minor modifications. In any event, the international conference would only be an opening forum leading to direct negotiations in bilateral committees.

Moreover, the Hussein-Peres understanding provides for a non-coercive conference, so the Soviet Union would not be able to impose anything, and its very participation would in any case depend on far-reaching changes in its policy--namely, relations with Israel and increased Jewish emigration. Some pressure is inherent in any meeting with superpower participation--even Camp David, held under exclusive U.S. auspices, entailed pressure on the Israelis: As we now know, President Carter pressed the Israeli delegation hard to accept conditions he considered necessary for reaching agreement with the Egyptians. But Israel has proven that it is capable of standing up to such pressure and even benefiting from it.

With regard to the PLO, the understanding sets up "roadblocks" to the possibility of its participation. Against the backdrop of the Algiers conference and the rift with Hussein and Mubarak, the PLO is unlikely to accept resolutions 242 and 338 as stipulated in the document. Even if it does, the Cabinet

could decide to reject PLO participation. Furthermore, Hussein feels he needs the Soviets because of Moscow's ties with Syria and the PLO. With the Soviet umbrella, he could then reach agreement without involving Assad or Arafat.

Results

If an international conference were held and failed, there might be a chance for another option; but the option of a conference must be exhausted first. Israel has nothing to fear: as Yossi Beilin of Israel's Foreign Ministry noted, "Why should we be afraid of this conference, if we are not afraid of so many resolutions taken against us in the UN?" As for the fear of a total Israeli withdrawal resulting from the conference, another Israeli official stated, "I vehemently deny that anyone who agrees to an international conference is proposing a return to the 1967 borders. The two are totally unrelated. To the contrary: If the National Unity government continues to exist and we go to negotiations, I say Israel should propose autonomy to the Palestinians."

As for the fear that an international conference would legitimize the Soviet role in the Middle East, the USSR is already in the area: It has recently established diplomatic relations with Oman and the United Arab Emirates, three Saudi ministers have visited Moscow in less than two years, Kuwait has leased three Soviet tankers, Egypt has improved relations with the Kremlin, Moscow has achieved a reunification of the PLO, and has encouraged steps toward Syrian-Iraqi reconciliation; Soviet participation in an international conference would hardly affect the existing situation. Furthermore, in the words of a senior Israeli official, the Israeli "Cabinet could decide that Soviet participation would be made conditional on Moscow's fulfillment of the two demands," (i.e., formal relations with Israel and increased Jewish immigration)--"failing which the Soviets would not be able to attend the conference."

ARGUMENTS AGAINST THE CONFERENCE

Precedent

In the entire history of the Arab-Israeli conflict, there has never been a fruitful international conference. Without exception, all successful Arab-Israeli negotiations have been bilateral: The 1949 Armistice talks were conducted separately between Israel and Egypt, Jordan, Syria, and Lebanon with the help of a UN mediator; and more to the point, the four agreements concluded in 1974-1979 between Israel and Egypt and the 1974 agreement between Israel and Syria were made possible by exclusive U.S. mediation and participation. Why, then, deviate from this tried-and-true formula? It is true that the 1973 Geneva Conference may indeed have achieved some progress. But,

as noted by Henry Kissinger, the situation today is unlike 1973, when Israeli troops were only 15 miles from Damascus and on the west bank of the Suez Canal, thus creating irresistible pressure on the Arabs and their Soviet allies to consent to Israeli and American proposals.

Timing

The timing of the proposed conference could not have been worse. Israel is more divided than ever about the issues of war, peace, and concessions; given its narrow margin of survival, Labor efforts to enlist foreign countries in its internal dispute with Likud are extremely dangerous. The threat of nationalist radicalism and Islamic fundamentalism in the Arab world would be just as great or even greater if an international conference were held. Furthermore, whatever chances of success the conference may have are predicated on intensive, Carter-style U.S. involvement--and the Reagan Administration, which has only 18 more months in office, will not have the time to devote to such an undertaking when so many urgent issues are crowding its agenda. And even if it does, it simply cannot guarantee what its successor will do.

The present Administration, and especially the current Secretary of State, have been particularly well disposed toward Israel. It is to be hoped that their successors will be similarly well disposed. but that is highly speculative. One never knows. And a new administration with more stringent views toward Israel, could easily find an international peace conference which it inherited a convenient forum for introducing more severe conditions for U.S. support. The new Administration will doubtless honor the letter of any understanding entered into by past administrations, but these are merely procedural in nature, and, even abiding by their terms, might nonetheless seek to introduce new substantive policies severely disadvantageous to Israel.

The Groundwork

The Hussein-Peres understanding has no legal or political standing. The Israeli government has never authorized anyone to conduct negotiations for a conference, and the understanding does not constitute a basis for negotiations. Furthermore, the groundwork has in no way been adequately prepared. Of the five permanent members of the Security Council who are supposed to attend the conference, the participation of two--the Soviet Union and China--has not been secured. Despite some slight progress, the conditions set down for their right to take part in the discussions--the establishment of diplomatic relations with Israel, free Jewish emigration from Russia, and a pledge that they would not impose, cancel, or change agreements reached in direct talks--are entirely unrealistic. As one critic put it, "if you could get that, the Middle east would be Switzerland and would

not need an international conference in the first place."

Lesser Soviet concessions such as consular relations with Israel and somewhat increased Jewish emigration would not suffice to justify the risks inherent in Moscow's participation at the conference.

Given the usual margin of error, the results of the May poll in Israel indicate a split right down the middle rather than a majority for the conference. Furthermore, only 37 percent of Israelis said they would support the proposal if it meant breaking of the Government and holding early elections; 59 percent said they would not.

Finally, there is simply no basis for any peace negotiations at this time. The questions of borders and sovereignty over the West Bank cannot be settled, since neither Israel nor Jordan are ready to compromise on territory. One prominent critic warned: "To enter negotiations without knowing the outcome and to assume that the process itself will provide new solutions is an extremely dangerous course." Once Israel entered into an international conference, it would find that "it is hard to walk away from it:" An international peace conference would generate such high expectations around the world, that an Israeli walkout would almost universally be regarded as a destructive blow against peace--with all the attendant consequences. Worse yet, if the United States were to follow suit, both Americans and others would inevitably perceive this as a situation in which Washington was dragged out of the peace conference by Israel against its will to the detriment of its own interests. In other words, even if the conference clearly turned against Israel, it would hardly be able to walk out cost-free.

Nature of the Conference

An international conference would undermine the principle of direct negotiations, which, in the words of one critic, is a test of an Arab government's "willingness to reconcile itself to Israel's existence and of its preparedness to take public responsibility for the outcome of talks with us." Furthermore, King Hussein has expressed his readiness for direct negotiations with Israel several times in the past. The Peres-Hussein understanding offers him an opportunity to substitute an international conference with the participation of adversaries of Israel, a forum allowing him to eschew his responsibility and maximize the pressure on Israel.

The conference would be a trap both for Israel and for the United States. The Soviets have recently made considerable headway in the Arab world, among both conservative and radical regimes, while the United States has lost influence. In the words of one critic, "With those Arab forces lined up behind them, the Soviets would be in control of any international peace

conference. The idea that they would then renounce any influence over the outcome is fantastic." In addition, the UN Secretary-General would have to invite the PLO, which has observer status at the United Nations and whose participation would be supported by all Security Council members except the United States. The Hussein-Peres understanding contains nothing to prevent the Secretary-General from doing so, since it refers to the invitation of all "sides," not states.

Furthermore, the tone and parameters of negotiations at the conference would be set by the most radical party. With the presence of the Soviet Union and the PLO, and probably Syria as well, that would mean a radical ganging up against Israel and the United States. Mr. Peres himself said at the Knesset on December 3, 1984: "The idea of an international conference is unanimously rejected by everybody in Israel because it aims at preventing Israel from conducting free negotiations." And on June 10, 1985, he said: "The United States will have to come to the conference after committing itself first to the Jordanian and PLO positions. Then Israel will be invited last, to be isolated in a conference where it will be requested to provide territorial food to those seated around the table. This is a plan to force Israel to surrender and not a plan for negotiating with Israel." Indeed, most participants would be under some kind of obligation to support Arab demands, and Israel would be isolated. It can be assumed that the United States would be loath to torpedo the conference and force a confrontation with the Arab countries, no matter what guarantees it gave in advance. More likely, America and Russia would compete in courting the Arabs--at Israel's expense. In the words of one critic, "I have grave doubts about a large conference of countries whose stated position is not sympathetic to that of even the most dovish people in Israel."

Results

There are grave dangers if the international conference is convened and then ends in failure. As one editorial put it, "A big, failed meeting would be worse than none at all--much worse." And an international conference is bound to fail. Israel would have a hard time agreeing even on the smallest territorial concessions because of the Likud's adamant opposition. Small territorial concessions cannot satisfy Hussein, and certainly the PLO would be totally opposed to them. Syria, which would have gained nothing, with Soviet backing, would be sure to block any progress toward agreement on that basis. According to a critic, "The conference augurs failure, not success, and the Administration cannot afford to be mixed up with failure." The only kind of agreement the conference could come up with would be one that had been imposed on Israel--a return of East Jerusalem and a withdrawal to the 1967 borders. Such outcome would threaten Israel's very existence. And if, as Mr. Peres says, the United States would join Israel in pulling out of the conference in case it tried to impose conditions, "who will be accused of

destroying the last best hope for peace?" In other words, if a conference were convened, the only potential winners would be the enemies of Israel and of the United States.

One of the inevitable outcomes of the conference as perceived by Mr. Peres would be "at least partly to undo the expulsion of Soviet presence from Egypt in 1972." The conference would "legitimize the Soviet Union as an indispensable player in the Middle East game of nations." That would be a grave development since the Kremlin should always be regarded as part of the problem, not the solution, of the Arab-Israeli conflict.

Finally, an international conference would negate the Camp David accords for which Israel paid such a high price and which states explicitly that Arab-Israeli negotiations will take place according to a specified formula of Israeli-Egyptian-Jordanian talks under exclusive U.S. auspices.

CONCLUSION

Clearly, both proponents and opponents of the international conference have mustered potent arguments to buttress their cases, both of which are equally legitimate. Support for the conference does not as such imply "treason" or hostility toward Israel, just as opposition to the parley is not necessarily an indication of antagonism to Arab-Israeli peace. What we have here is essentially an honest disagreement between persons of good faith.

Furthermore, the two opposite positions do not necessarily coincide with the "hawkish" and "dovish" camps in Israel and their U.S. supporters. As Henry Kissinger declared, it is possible to support Israel's doves on substance (i.e., territorial concessions) while opposing them on procedure (i.e., the international conference). Conversely, some Israeli hardliners who are convinced that an international conference is bound to fail, would welcome its convening on the grounds that its inevitable failure would make a territories-for-peace agreement even more remote than it already is.

There are risks for Israel and the United States both in convening and in forgoing an international conference which explains why it has been so difficult to find a consensus on this issue in either country.

June 1987

AMERICAN JEWISH CONGRESS

Theodore R. Mann, *President*
Paul S. Berger, *Chair, Governing Council*
Henry Rosovsky, *Chair, Board of Trustees*
Chiae Herzig, *Co-Chair, Governing Council*
Amram Nowak, *Co-Chair, Governing Council*
Marion Wilen, *Co-Chair, Governing Council*
Judith Wolf, *Co-Chair, Governing Council*
Leona Chanin, *Treasurer*

Barry Winograd, *Co-Treasurer*
Barbara Cullen, *Secretary*
Lila Horwitz, *Corresponding Secretary*

NATIONAL STAFF

Henry Siegman, *Executive Director*
Phil Baum, *Associate Executive Director*
Will Maslow, *General Counsel*

SENIOR VICE PRESIDENTS

Marshall Cogan	Abraham Nowick
David V. Kahn	Jerome Shestack
Bernard Madoff	Barry Yaker

VICE PRESIDENTS

Martin Begun	Lawrence B. Platt
Carole Berlin	Adrian Scharlach
Ivan Bloch	Gary Schonwald
Steven Bloom	William Shneyer
Sol Brandzel	Arnold Silvers
William Engelman	Julian H. Spirer
Helene Ershow	Robert Starr
Florence Galkin	Kenneth Sweder
Jack Gordon	Thelma Vogel
Alvin Gray	Julian Wineberg
Sydney Jacobs	

HONORARY PRESIDENTS

Arthur Hertzberg	Joachim Prinz
Arthur J. Lelyveld	Howard M. Squadron

HONORARY VICE PRESIDENTS

Paul G. Annes	Esther Polen
Jack Elkin	Harry Schachter
Joseph Gerofsky	Virginia Snitow
Frank Horny	Lillian Steinberg
Benjamin S. Kalnick	Louis Yavner
Leon Kronish	

HONORARY CHAIR, GOVERNING COUNCIL

Theodore Bikel
Jacqueline K. Levine

HONORARY CO-CHAIR, GOVERNING COUNCIL

Morris Michelson

HONORARY TREASURER

Benjamin M. Halpern

American Jewish Congress
15 East 84th Street
New York, New York 10028

שגרירות ישראל - וושינגטון

סדרת

דף... מתוך... דפים

סוג בטחוני... גלוי...

דחופות... בהול

תאריך וז"ח 28/7/87-12:00

מסי מברק

אל: המשדר 571
קט 623
נע 63
1/5

אל: אורי סביר, יועץ שהי"ח לתקשורת
אבי פזנר, יועץ רוח"מ לתקשורת
איתן חבר, יועץ שהב"ט לתקשורת

דע: מנהל מצפ"א (גם עבור אשר בעים), מנהל מע"ח, ראש אמית"ק.
ברוך בינה - נ"י.

חגובת **NBC** למכתב ציר הסברה.

מצ"ב תמכתב שהגיע אלינו כרגע.

צוריאל רפאל
3001 אר

2 1 2 3 2
ממ 2 1 2 3 2

NBC News

National Broadcasting Company, Inc.

30 Rockefeller Plaza
New York, N.Y. 10112 212-664-4611

Lawrence K. Grossman
President
News Division

YJ G2 NI
63 623 571

2/5

July 23, 1987

The Honorable Asher Naim
Minister for Information
Embassy of Israel
Washington, D.C.

Dear Mr. Naim:

NBC President Robert C. Wright has asked me to respond to your letter of July 7, since the special program you objected to, "Six Days Plus 20 Years: A Dream is Dying," was produced by NBC News.

We are concerned with your criticisms and have reviewed each of them. In addition, we have met with a group of distinguished leaders of major Jewish organizations to discuss this program, in response to their request. I am pleased to tell you what I told them in the course of our cordial and very helpful discussion yesterday afternoon. This NBC News documentary was a serious journalistic effort conducted by an experienced team of outstanding NBC News journalists. Its purpose was to report on conditions in Jerusalem, the West Bank and other locations on the occasion of the twentieth anniversary of the six day war.

NBC News approached the subject with no preconceived viewpoint. We felt that the subject was extremely important to an American audience. We spent months researching and interviewing before we even began to tape. The program was presented in four diverse segments, each reported by a different NBC News correspondent. The segments offered a snapshot of conditions and views of a wide cross section of Arabs and Israelis, as our correspondents found them. The program accurately represented what we saw. The comments and conclusions are from the people living there, representing a full range of attitudes and views.

*

YJ
63

62
623

NH
571

3/5

The criticisms you listed largely centered on our failure to include certain additional elements, rather than on any specific factual errors or inaccuracies. That is an understandable concern on your part. But this single broadcast was not meant to, and in no event could possibly encompass the full history and context of the Israeli-Arab conflict. The program certainly contained references to the unremitting wars, the realities of terrorism and the continuing hostility. Perhaps the hour could have contained more such context and background. But the basic purpose of the program was to present an accurate picture of the life and internal problems of the West Bank as they actually exist today.

This program was one of hundreds of reports NBC News has broadcast on all aspects of Middle East conflicts and issues. It is clearly a continuing story, one that we shall continue to report honestly and fairly to the best of our ability.

"Six Days Plus 20 Years" has generated a good deal of comment and reaction. It has received outstanding critical response. The New York Daily News called it, "Hard, fair and realistic... (a) fine hour." The Chicago Sun Times called it "A first rate piece of television journalism at its best." The documentary was praised because it "tackled one of the most complex and emotionally charged issues of the day and successfully managed to bring a sober yet poignant analysis of the Palestinian problem to the fore." The Boston Globe called it "A vital contribution to broadcast journalism, with both its heart and head in the right place." There was similar praise from reviewers in virtually every major city in the country for what the Philadelphia Daily News called "A sensitive examination...(that) shines the bright light of inquiry on a problem worth investigating." Even those very few critics I found who were less than totally enthusiastic, treated the broadcast with a good deal of respect and praise.

*

The Honorable Asher Naim
July 23, 1987
Page 3

YJ C2 N1
63 623 571

4/5

I recognize the personal and political passions and emotional intensity that this subject inevitably provokes. And as one who has in the past been honored by the American Jewish Committee, among other such organizations, with its highest annual media award, I shall not respond here to your unfortunate charges of personal bias, purposeful distortion and worse. Whatever faults the documentary may have had (and I have never seen one that could not have been improved somehow), our correspondents and producers reported the situation as they saw it, honestly and fairly. I am proud that NBC News produced it.

Finally, let me take this opportunity to protest in the strongest possible terms the Israeli government's unprecedented actions and threats against NBC News, expressed yesterday to our Tel Aviv Bureau Chief Larry Weidman. I earnestly hope that your government's top officials will reconsider their unfortunate decision to "punish NBC News" by not appearing on any of our programs and refusing to cooperate with our efforts to report to the American people news about Israel. This effort to censor NBC News in the United States and "obtain retribution" by keeping Israeli leaders and information about Israel from our millions of viewers not only violates our democratic principles but in the end will be terribly self-defeating.

I can also tell you that the leaders of the major American Jewish organizations with whom I met yesterday afternoon expressed to me concern over your government's action with regard to NBC News.

I would be pleased to meet with you or with any representatives of the government of Israel to discuss these matters further at your convenience.

Sincerely,

Lawrence K. Grossman
Lawrence K. Grossman

*

YJ 62 N1
63 623 571

5/5

- cc: P. Baum - American Jewish Congress
- T. Brokaw - NBC
- C. Bromberg - NJCRAC
- A. Foxman - ADL
- A. Goldman - Washington
- G. Gruen - American Jewish Committee
- M. Hoenlein - Conference of Presidents
- M. Pelavin - NJCRAC
- R.C. Wright - NBC

A

ט 1 0 0 2 2 2

דף 6 מחוך דפים

סווג בטחוני אין קלא

דחיפות אין

תאריך/ז"ח 28.7.87 0.00

מס' מברק

1
14

ה' 012

599

מצפ"א

בית הנוכחים: מרפי בועדת החוץ

עוזר המזכיר העיד ב-28 בפני ועדת המשנה לאירופה ומזי"ת.
רצי"ב עדותו הכתובה.

עיקר פרק השוי"ת הוקדש לנושא המפרץ ומדיניות הממשל שמ.
בנושא זה הותקף מרפי בידי הנוכחים, כמו גם על הסתייגותו מהיוזמה
הקונגרסיונלית לסגירת משרדי אשי"פ בארה"ב.
בענין נשק למדינות ערב אמר שעמ שוב הקונגרס מפגרת הקייצ ימצא לפניו
עסקות שכבר הוצעו. סרב לפרט.
משאלת התהליך המדיני הסביר הצורך של חוסיין בועידה בניייל וחילוקי
הדעות לגביה בארצ. על היחסים עם סוריה אמר שטרם הוחלט כיצד להמשיך
אדי שיתוח וולטרס בדמשק.

הניייל יימיד שניהיי במידה ויהיה צורך, אשלים בימים הקרובים.

טובה הרצל

טובה היצ

2 1 1 2 1 3 2
10031 סין אגש אש אש אש אש
36 341 4 1

ASSISTANT SECRETARY RICHARD W. MURPHY
BEFORE THE SUBCOMMITTEE ON EUROPE AND THE MIDDLE EAST
OF THE HOUSE FOREIGN AFFAIRS COMMITTEE

599

2
14

July 28, 1987

Mr. Chairman, Members of the Committee:

At the end of April, I last appeared before this Committee to discuss the broad range of issues we face in the Middle East. Since that meeting, American policy in the Persian Gulf has overshadowed other regional topics. Today I want to look again at the larger picture: to bring you up to date not only on our efforts to advance U.S. interests in the Persian Gulf but also to discuss some of our other concerns in the Middle East region. Despite the media's preoccupation with the military and security aspects of our Middle East policy, the fundamental thrust of our efforts is the peaceful resolution of conflicts through diplomacy. Accordingly, we have been active in pursuing the Arab-Israeli peace process and in seeking an end to the Iran-Iraq War.

PERSIAN GULF

The United States is leading an international effort to

X47

599

3
14

press for peace in the Iran-Iraq war, while defending our interests in the Gulf and helping our friends there protect their interests and security. Last week, the world community took unprecedented action in the United Nations Security Council. On July 20 the Council unanimously passed a mandatory resolution for a comprehensive end to the Gulf War, a resolution for which the United States and others have worked long and hard for several months. It calls for a cease-fire, return to boundaries and a negotiated settlement of the war. Never before has the Security Council mandated a cease-fire without prior agreement by the belligerents; the international community has clearly gone on record with its determination to see this conflict end.

More work needs to be done, however. There are two diplomatic "next steps." The UN Secretary General will devote the next several weeks to trying to implement the resolution, urging the two parties to mediate a settlement. We fully support his efforts. At the same time, we will be pressing for a second resolution containing enforcement measures should either party refuse to comply with the resolution. It would be more difficult to reach agreement on the second resolution than on the call for a cease-fire. But we believe it essential -- to help stop the war, and to refute the critics who argue that the UN Security Council is ineffective in its peace-keeping

ku

role. If the parties do not accept the cease-fire, with the support of our friends and allies, we will push the Council to adopt the second resolution.

As to the belligerents' response to the Security Council's resolution, Iraq's initial reaction was positive. It accepted the Resolution contingent on Iran accepting it too. Iran, while criticizing the resolution, has not revealed its formal position. We hope both sides will see the wisdom and necessity of moving forward on the basis of the resolution to bring this tragically destructive war to an end.

While vigorously pursuing the peace track, we have demonstrated our resolve to counter Iranian intimidation and Soviet encroachment in the Gulf by reregistering and protecting eleven tankers formerly owned by Kuwait. As of today, two former Kuwaiti vessels, now owned by a U.S. corporation and flying the American flag, have been escorted through the Strait of Hormuz to Kuwait. The remaining nine ships will be reregistered within the next six weeks. We expect there will be a second convoy shortly and, once all eleven ships are reregistered, five or six convoys each month.

Our allies have been very helpful. The French and British maintain, at an increased tempo, ships in the Gulf which

X40

599

S/S

cooperate informally with US Navy vessels. The Gulf Cooperation Council states have been supportive and are assisting us in a variety of ways including the following: Saudi Arabia has agreed to run a southern AWACs orbit that covers the Strait of Hormuz and the Saudis and Kuwaitis have helped to clear mines from the deep channel leading to Kuwait's main oil terminal.

The Government of Iran should have no pretext to misread our position and actions. We have made it clear to Tehran that our actions are intended neither to provoke nor to challenge Iran. We will be prudent and expect prudence from Iran as well. We have the capability and the will to defend our interests.

Iran's public reaction to our protective measures has been shrill and threatening. Iran uses such rhetoric to whip up the emotions of its own people against the United States and also to influence American domestic public opinion to call for a withdrawal of our naval vessels from the Persian Gulf. This effort will not work. While we may not have full agreement on tactics, we are, as a nation, united in our assessment of the vital nature of our strategic interests in the Gulf. We are determined to maintain our commitments there.

Jx-

599

6
14

There are risks to our policy, although the long-term risks of inaction would have been greater. Iran could try to attack our ships by further mining, missiles attacks or by using its naval or air forces. It could also sponsor terrorist attacks against American installations and personnel overseas or attacks against friendly Gulf Arab states like Kuwait. We are on our guard and will remain so.

Unilaterally, we will continue with Operation Staunch to stem the flow of arms to Iran and hope to internationalize our effort through enforcement measures associated with the UN cease-fire Resolution. In sum, it is our fervent hope that our diplomatic efforts will succeed and that both Iran and Iraq will accept the UN Security Council Resolution as the vehicle to end this tragic war.

PEACE PROCESS

Over the past two years, Mr. Chairman, I have reported to this Committee on our intensive efforts to move the Middle East peace process forward. I cautioned that this would be a slow process with incremental steps, and so it has been. We remain convinced that the only practical way to proceed is through face-to-face negotiations between the parties concerned, but we have been exploring how an international conference might

tw

contribute to reaching these negotiations. There has been an encouraging convergence of views on the particulars of such a conference, although many questions remain unresolved, in particular the role of the Soviet Union and representation for the Palestinians. Also the Government of Israel is divided on how to proceed toward negotiations and has not yet reached a decision. We hope that these divisions can be overcome and we will continue to work with the Israeli leadership and the other parties to move the process forward.

All the parties must realize that inaction is dangerous. The status quo is unstable, and change is inevitable, for better or worse. All the parties have an obligation to find ways to shape a process that has a chance of working for peace. Those who oppose the exploration of new ideas, or revisiting old ideas, should offer alternatives to advance the process.

I met my Soviet counterpart Vladimer Polyakov in Geneva a couple of weeks ago as part of the series of meetings of US and Soviet regional experts. In this, our third annual session, the Soviets demonstrated their interest in a serious exchange of views. They spoke at length of their interest in progress toward Middle East peace. At the same time, they made no commitments and reiterated many familiar positions, and there

Handwritten mark

7/14

8
14

are still important gaps between Soviet and U.S. views on how to proceed. We are waiting for a demonstration that the Soviets are willing to play a constructive role, and that they are willing to change their negative policies limiting emigration of Soviet Jews and continuing to withhold diplomatic recognition of Israel. I think we gave them much to think about and are waiting to see how they respond.

ISRAEL

In addition to our close dialogue with Prime Minister Shamir and Foreign Minister Peres on the peace process, we are maintaining a broad dialogue with Israel at many levels and on a wide variety of issues.

As you know, we believe that improvements in the quality of life of Palestinians in the West Bank and Gaza can contribute to an atmosphere conducive to the peace process. This effort includes encouraging economic development, providing better living conditions and urging greater Palestinian control over their daily lives. Progress is being made on these quality of life issues. Jordan has launched an important effort to improve the lives of Palestinians through its Development Program for the West Bank and Gaza. The Government of Jordan has created a mechanism for identifying, selecting and

X+Y

599

5/10

monitoring projects for the Program, and we are providing additional funds for this initiative. We are also continuing our assistance through private voluntary organizations despite funding reductions in 1987; and the European Community will spend nearly \$3 million for health and agricultural projects this year. Unfortunately there have been more frequent disturbances and casualties in the Occupied Territories since the end of 1986 than in past years, although these incidents appear to have subsided recently. Both the Israeli authorities and the Palestinians need to exercise great care and responsibility to prevent confrontation and violence, which undermine the atmosphere needed for reconciliation.

The Government of Israel is facing a difficult decision on the future of the Lavi fighter aircraft. The GOI has known for some time that we have serious concerns about the cost of the Lavi project and the effect it could have on the Israeli defense budget and the overall economy. We and the Government of Israel agree that the Lavi cannot be funded within the levels of our security assistance program without eliminating other important projects. For its part, the Israeli Cabinet is worried about the impact of ending the Lavi project on employment and the country's technical infrastructure. Defense Minister Rabin's visit to Washington in July focussed on our bilateral security assistance in the context of a Lavi

mm

599

10
14

decision. We discussed ways the U.S. could be helpful in addressing Israeli concerns about our security assistance program without an adverse impact on our own budget. We understand that the Israeli Cabinet may reach a final decision on the Lavi in the coming weeks.

REGIONAL SECURITY

Our discussions with the Government of Israel on the Lavi are an aspect of our larger dialogue with Israel on security assistance and cooperation and our commitment to help Israel ensure its qualitative military advantage over its adversaries. This commitment remains a central factor in our overall policy of working with our friends in the region -- Israeli and Arab -- to help meet their legitimate security needs and to avoid any actions that could adversely change the balance of forces in the region between Israel and the Arab states. Our policy, past, present and future, is to avoid any arms sales that would create regional instability or compromise Israel's security. We have succeeded in this goal. Our assessment, based on expert interagency analysis, confirms that Israel has grown stronger militarily in the region in absolute terms, and more importantly, relative to its potential adversaries, and that Israel's margin of superiority continues to grow.

XV

599

11
14

EGYPT

The recent visit of Egyptian Foreign Minister Meguid to Israel for discussions with Prime Minister Shamir and Foreign Minister Peres is one more indication that Egypt and Israel, both close friends and partners in the peace process, are engaging with each other more comprehensively as neighbors. The increased tempo of contacts between Israel and Egypt, following their negotiated agreement last year to submit the Taba dispute to arbitration, is a very positive development.

Our strategic relationship with Egypt is also faring well. The Egyptian focus over the past several months has been on addressing its severe economic difficulties, which were triggered by unfavorable developments in the oil markets. The Government of Egypt has taken several important steps to put its house in order, including increases in energy and fuel prices, partial unification of the exchange rate system, adoption of a tighter budgetary stance and liberalization of agriculture to allow greater private sector participation. As an endorsement of these measures, the International Monetary Fund approved a \$310 million stand-by provision for Egypt in May, Egypt's first use of Fund resources since 1978. In addition, official creditors under the auspices of the Paris Club agreed to a generous debt rescheduling.

kyy

599

$\frac{12}{14}$

These were only first steps, however. We recognize that a great deal more will have to be done and that more difficult decisions lie ahead. We have maintained a close and detailed policy dialogue with the Egyptian Government aimed at encouraging and facilitating these painful but necessary economic reforms. We plan to continue this dialogue and to utilize our foreign assistance resources to promote economic adjustment and growth.

SYRIA

I want to touch on our relations with Syria, which have been troubled in the past by Syria's support for terrorism. There are some indications that Syria's attitude toward terrorism is changing. In early June it closed the offices in Damascus of Abu Nidal, one of the most vicious terrorist organizations in the world, and expelled members of the Organization from Syria. This move could well complicate Abu Nidal's operations. President Reagan subsequently sent Ambassador Vernon Walters to Syria in late June as his special emissary to discuss terrorism, U.S.-Syrian relations and other issues with President Asad.

kyy

Our position has consistently been that if Syria takes steps to modify its policy on terrorism, we will respond. Syria is an important factor in the Middle East equation. We would welcome the further evolution of Syrian policy in a constructive direction and we are now exploring possible bases for broadening our dialogue. Meanwhile, Syria remains on the terrorism list and the sanctions that were imposed last November remain in effect.

LEBANON

Finally, Mr. Chairman, we continue to support the unity, sovereignty and territorial integrity of Lebanon. In recent weeks, we have called for the arrest and punishment of those individuals responsible for the assassination of Prime Minister Karami. Recognizing that Lebanon's political problems cannot be solved by force, we believe that all friends of Lebanon will support efforts to end the fighting, disband the militias, and promptly reestablish a dialogue that will lead to political reform and security through national reconciliation.

Mr. Chairman, our joint diplomacy, at the U.N. to end the Iran-Iraq war, our protective operations in the Persian Gulf, our continuing pursuit of the Arab-Israeli peace process and our efforts to discourage terrorism are examples of this

ms

599

14
14

Administration's constant dedication to the search for stability and security in the Middle East and for peaceful solutions to area conflicts. We welcome the interest and support of the Congress as we continue these difficult and critical efforts for peace.

I would be happy to answer the Committee's questions.

KYY

בהוד
לדוקר

הגלים + סמלון

649

598

ס 1 4 5 מ 2 7 ק

דף / מחוד / דפים

סוג בסחוני שאר

דחיסות בעול אלקו

תאריך/ז"ח 28.7.87 20.88

מס' מברק

מצפ"א.

דע: סנכל אוצר, משהבייט/סקשי"ח

כית הנבחרים - סיוע חנצ

הסכנה המיידית (קיצוצ של 2 אחוז כיוזמת אוכי) שתוארה בהרחבה
בימים האחרונים, הלפה שלב זה, כאשר ה - MARK-UP הסתיים
מבלי שעלתה לדיון.

לפנהייצ התברר (גם לאוכי) שלא יזכה בתמיכה מספקת להצעתו בוועדת המשנה.
לכן הצעת החוק שהגיש לעמיתיו אהייצ כללה את מלוא הסיוע לישראל.
את החסר השלים באמצעות השכונאות מסובכת, קיצוצים מסויימים והסת
ספים שנועדו לפי אחד החשבונות למורדי הקונטרס בניסיון קרואה.

אם שאוכי לא הגיש את הצעת הקיצוצ, מצא לנכון לקיים לפני ה- MARK UP
מסיבת עיתונאים ובה דברים בוטים על איפא"ק. בנוסף, בנאום בתחילת
ה- MARK UP (שהזקיק בדלתיים סגורות וככל הידוע באוירה תרבותית
וללא ויכוחים רבים) להצדיק את עמדתו המסורית.

מעיון ראשוני ושטחי בהצעת החוק שהגיש אוכי נראה שהתיקונים יישלנויי
(לכיא, פרי-ססו, תיקון קונסטון וכוי) בפנים, לחוציא מקצת
התיקונים שעניינם צבאי טהור ואוכי סבור שהם בתחום שיפוטה של ועדת
המשנה לחגנה בוועדת ההקצבות.
עמדה זו תחייב פעילות כלפי חברי ועדת המשנה הנ"ל להבטיח שהתיקונים
תכלו ימצאו מקומם בהצעת החוק של מליאת הוועדה.

על פי החכנון כעת, אמורה מליאת ועדת ההקצבות לדון ב-6.8 בהצעה שגיבשה
היום ועדת המשנה לפעולות זרות.

סגנה הוצ

טובה הרצל

3 1 2 1 3 3 2
ס ה ה ה ה ה ה ה

ט ו ס ס מ ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף מתוך דפים

סוג מסמך

המשרד

דחיסות מייד

תאריך/ז"ח 1600 28 יולי 87

594

מס' מברק

אל: מנהל ביניל ו
מנהל מזא"ר

להלן משיחה עם זוננפלד

1. גילה סקפטיות לגבי אפשרות קיומה של פיסגה כבר בנובמבר ש.ז. שאלות רבות עדיין לא הגיעו לכלל פתרון והסובייטים יהיו עסוקים לפחות בחלק הראשון של אותו חודש בחגיגות ה-70 למהפיכה. יחד עם זאת ענינם של הסובייטים בהסכם פרוק הנשק גדול יותר מזה של הממשל ולכן הפיסגה תתקיים.

בנושא הפרשנ"ג - A1 מניח זוננפלד שהממשל לא יתקפל אבל הוא חושש שהגרמנים יעשו זאת עוד לפני שהממשל יצטרך אפילו לשקול ומבחינה זאת הסובייטים כבר הצליחו להביא למצב שהגרמנים חוששים שהאמריקאים יוותרו ואילו אלו בדעה שהגרמנים יעשו זאת. יחד עם זאת הוא סבור שהסובייטים יוותרו אם בכך גהיה תלויה השגת ההסכם.

2. בשיחה על חילופי המטרים בין ישראל ובריה"מ בעקבות הפרסומים על נסוי טילי "יריחו" אמר זוננפלד שהסובייטים בעמדה נחותה כי הסכם בנושא ה- INF עלול להביא, למצב שבו לא יוכלו לא להציב על אדמתם, לא לספק לאחרים ואפילו לא לייצר טילים מסוג SS-23 מבחינת יחסייהם עם עיראק סוריה ואולי אפילו לוב הדבר עלול להקשות שכן אלו עלולות לתבוע תשובות לסכנות שמציבים הטילים הנמצאים, כביכול, בידי ישראל. הסובייטים עלולים לנקוט באחד או כמה צעדים כמו אמירה לקליינטים שהם הפנו טילים אחרים כלפי ישראל, לחץ על ישראל להגיע להסכם בנושא הטילים או סרוב סובייטי לכלל אספקת טילים מסוימים למדינות שלישיות במסגרת ההסכם עם ארה"ב. זוננפלד אומר שההודעה הסובייטית ברדיו מוסקבה בעברית אינה מבחירה לחלוטין נקודה זו. הוא גם בדעה שאת ההודעה אפשר לפרש בכוונתם שונים (דעה ששמעתי גם ב-I.N.R. וגם במועצה לבטחון לאומי) ולא ברור ממנה אם הסובייטים רוצים לאיים, ללחוץ על ארה"ב ללחוץ על ישראל, לרכך חגובה ערבית לאי אספקת ה- SS-23 או כל אלו יחד.

ערו BBIV

הנהלת המשרד 3
הנהלת המטה 3
הנהלת המרכז 1
הנהלת המערכת 1
הנהלת המידע 1
הנהלת המסמכים 1
הנהלת המכשירים 1
הנהלת המנהל 1
הנהלת המערכת 1
הנהלת המטה 1
הנהלת המרכז 1
הנהלת המערכת 1
הנהלת המידע 1
הנהלת המסמכים 1
הנהלת המכשירים 1
הנהלת המנהל 1

דחיסות: מידי	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	רפ: _____
סוג כטחוני:		מחור: _____
תז"ח: 281030	א ל : מנהל לשכת השר, מנהל מע"ת גזר / גטח	
נר : 0674	ד ע : יועץ תקשורת לרה"מ, יועץ תקשורת לשהב"ס	
25 גטח	מאת : עתונות, ניו-יורק	

להלן מ-"DAILY NEWS" דהיום, 29.7.87. בעתונים האחרים אין סיקור.

NBC easing Israeli rift

LOS ANGELES - NBC'S NEWS President Lawrence Grossman is optimistic that the rift between the Israeli government and NBC News over the documentary "Six Days Plus 20 Years: A Dream Is Dying" will be resolved soon.

In retribution for the show, which the Israeli government protested, it has refused to permit any of its leaders to appear on NBC television.

An exchange of letters took place between Asher Naim, minister of information at the Israeli Embassy in Washington, and Grossman in which the News president pointed out that the "News documentary was a serious journalistic effort conducted by an experienced team of outstanding NBC News journalists. Its purpose was to report on conditions in Jerusalem, the

West Bank and other locations on the occasion of the 20th anniversary of the Six-Day War." He further said, "NBC approached the subject without any preconceived viewpoint... The comments and conclusions are from the people living there, representing a full range of attitudes and views."

Grossman said he has sent Ed Planer, vice president for Europe and the Middle East, to Israel to protest the government actions.

One of the Israeli charges, he said, had to do with Meir Kahane on the broadcast. "He was not on there as an official," said Grossman. "He is an elected member of the Knesset. It was made clear on the broadcast that he was there representing one very strong view in Israel."

-Kay Gardella

212

תאריך: 28.7.87	שם השולח: ש. בינה	אישור: 1	2
<p>2. תאריך: 28.7.87 שם השולח: ש. בינה אישור: 1 2</p> <p>3. תאריך: 28.7.87 שם השולח: ש. בינה אישור: 1 2</p> <p>4. תאריך: 28.7.87 שם השולח: ש. בינה אישור: 1 2</p>			

טופס מברק מס 1000

תאריך	דתיקות	סוג	מס. מברק
27.7.87	אגרת איל	דלחת	מ-18

זמן לאוס
אילוס

549

אל : מצפ"א

דע : שגריר - וושינגטון
ציר - וושינגטון

מאת : איתן בנצור - לוס אנג'לס

מסמך:

ס. הירש, הפקציה בלוס אנג'לס; ביקשנו להעביר לרוה"מ ולמ"מ רוה"מ צערו ודאגתו העמוקים מהנסיבות החוזרים ונשנים לשנות חוק מי הוא יהודי בוארציות ומסורת שונים: הירש הטעים; כי נסיונות התיקון לחוק פגעו זה כבר במגבית, שכן רבים מצהירים שלא יתרמו אלא בתנאי שהכסף לא יעבור לישראל כל עוד קיים החשש לשינוי בחוק. הוסיף, שהתמיכה באיפ"ק נפגעת גם כן כתוצאה. הירש קורא למנהיגי ישראל לחדול מהעיסוק החוזר ונשנה בחוק מי הוא יהודי ולחדול מלהכפיף שיקולי שרידות פוליטית לנושא בעל השלכות כה מפליגות על אחדות העם היהודי. הוא מבקש שמנהיגי ישראל יגלו את שיעור הקומה הנדרש ברגעים אלה ויתמודדו באומץ רוח באיום המתרגש על שלמות העם היהודי - דבר שעלולות להיות לו השלכות מרחיקות לכת על ~~אנו~~ ישראל.

בנצור.

ak

ל 9
המ 3
המ 3
איל 3
איל 1
איל 2
איל 1
איל 1

אל - : מצפ"א

סנט : מרפי - סגירת משרדי אשי"פ

עוזר המזכיר לעניני מז"ת נפגש לבקשתו בסוף השבוע שעבר עם כמה עוזרי סנטורים לדון בנושא. חוץ מאחד (שסיפר לי על הפגישה) היו כולם עוזרים של סנטורים שלא חתמו על הצעת החוק ולדברי המקור זכה חרפי לאוזן קשבת.

ציקרי דבריו : לגבי המשרד בני"י, ארה"ב מחליבת לקיים משרדי המשקיפים, ואם תסגור אותו, יגיש אשי"פ תביעה לביה"ד הבינ"ל בהאג. סביר שיזכה, ובכל מקרה תעורר עליה זעמן של יתר חברות האו"ם. ארה"ב הצליחה לצמצם פעילות המשרד בני"י והסימפטיה שאשי"פ יזכה לה תחזק מעמדו.

לגבי המשרד ברושינגטון, סגירתו רק תביא לפתיחה מחודשת כגוף אמריקאי העונה על החוקים, חוץ יצירח סימפטיה לארגון.

לכל הנ"ל יהיו השלכות על מעמד הארגון במז"ת. מרפי הדגיש שהממשל בכללותו טרם נקט עמדה, ודבריו משקפים עמדת MEA.

טובה הרצל
טובה היס

Handwritten notes in Hebrew and English, including names like 'גולדמן' and 'סנט' and numbers.

שגרירות ישראל / וושינגטון

טו ס ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 4 דפים

סווג בטחוני סודי

דחיסות מיידית - לבוקר

תאריך/ו"ח 27 יולי 87

מס' מברק

1/4

המשרד

563

אל: מנכ"ל אוצר
מנכ"ל מדינה
מצפ"א

סיוע 88

היום לא היה שנוי מהותי במצב. הנושא קיבל פרסום ב-Defense News וכחוצאה מכך התגלגל גם לידי העתונות הישראלית שבודאי כבר דווח על כך. רצ"ב הפרסום.

הממשל התגייס לפעולה בעקבות שיחותינו ושיחות אנשי איפא"ק. רצ"ב מכתבים שנשלחו ליו"ר ועדת התקציב ולאובי מוויטהד, סגנו של שולץ. (הנ"ל א. ל. ה.) מחר יתקיימו התייעצויות של הדימוקרטים בוועדת המשנה בוועדת ההקצבות כולה ואח"כ, אם לא יחול שינוי שאותו אנו מנסים להשיג, תקיים ועדת המשנה את הדיון המכריע.

בפגישה עם קונג' סיד ייטס אחמול הוא אמר שהסיכוי היחיד הוא בדחית הדיון ומתן אפשרות לממשל ולאובי להגיע לפשרה. עד כאן. הנ"ל על דעת השגריר, הציר הכלכלי, וצוות הקישור לקונגרס.

ערו

מה ההד 3
מה ההד 3
מה ההד 1
מה ההד 1
מה ההד 3
מה ההד 2
מה ההד 3
מה ההד 1

TOVA HERZL
★ URGENT ★

Rep. Obey Intends to Cut Israeli, Egyptian Arms Aid

By DAVID SILVERBERG
Defense News Staff Writer

WASHINGTON — Rep. David Obey, D-Wis., chairman of the House Appropriations Committee's foreign operations subcommittee, is expected Tuesday to propose cutting foreign military sales (FMS) credits to Israel and Egypt. Obey's anticipated proposal seems certain to provoke what one administration official is calling a "battle of titans" between Obey and pro-Israel forces over aid to the two Middle Eastern states.

The outcome of this political struggle is expected to profoundly affect the FMS program for countries around the world.

Until now, discussions of cutting Israeli aid have been short-lived because of strong pro-Israel sentiment in Congress and energetic pro-Israel lobbying. However, Obey is in a particularly sensitive position in the foreign aid and appropriations process. He has long been critical of the Israeli aid program and has had combative relations with pro-Israel lobbyists.

See OBEY, Page 22

Rep. Obey Suggests Cutting Foreign Military Assistance

OBEY, from Page 1

Obey is expected to make the proposal during the markup of the security assistance portion of the appropriations bill. By last Friday, however, Obey was not available for comment and an aide said that "no decisions" had been made yet.

An Obey partisan argues that Israeli and Egyptian cuts would make more foreign military sales (FMS) credits available around the world. However, administration sources believe that such a move, combined with the amount of designated, or earmarked, funds for a select few countries would have a disastrous effect on the FMS program. It could result in cuts of as much as one third for non-earmarked countries.

The possibility of an Israeli and Egyptian aid cut was prompted by efforts to replenish the ailing Guarantee Reserve Fund (GRF). The GRF is a fund that guarantees loans made by the Federal Finance Bank and commercial banks. The bank in turn makes loans that are used to fund the FMS program.

Under the Obey proposal, Israel's \$1.8 billion FMS program would be cut by 2 percent or \$36 million, as would Egypt's \$1.3 billion FMS program, a cut of \$26 million. Both are earmarked programs.

The cut, according to an official familiar with Obey's proposal, is one means of dealing with the depleted GRF.

The GRF rises and falls based on repayments of FMS loans by aid recipients. The GRF sends money to the Federal Finance Bank only when an aid recipient misses a payment. In this situation, the Defense Security Assistance Agency, which guarantees the loans, pays the bank and at the same time tries to collect the loan. When the payment is collected, the agency credits the payment to the GRF. Theoretically, the funds from recovered payments should be sufficient to cover new payments required of the GRF.

However, the fund has been plagued by various countries' late payments, particularly Turkey and Egypt, and attempts by countries to reschedule their debt repayments. Rescheduling particularly damages the GRF over the long term, because money owed the fund for missed payments is collected in smaller installments over a longer period of time than the original debt schedule.

According to an administration source, the current GRF crisis was brought about by Egypt rescheduling its massive \$7.6 billion international debt. Of that debt, \$1.7 billion was owed the United States and \$1.2 billion was in FMS credits.

When the Congressional Budget Office estimated this year's budget and the income to cover it — a key estimate in the Gramm-Rudman budget process — it estimated that a \$500 million appropriation would be necessary to the GRF to cover the loss of revenue resulting from the Egyptian rescheduling. The Congressional Budget Office decided to count or "score" the loss of the \$500 million against the FMS program.

According to another source, however, the Egyptian rescheduling had little to do with the GRF crisis. Rather, the chief problem is that the budget is extremely tight and all aid recipients should be cut equally.

The current argument is over where to find the money to cover the GRF.

Three administration agencies, the Treasury, State Department and Defense Department agreed that the Federal Finance Bank would not call on the GRF to cover the rescheduled Egyptian debt. Rather, when Egypt repaid, it would send its money directly to the Federal Finance Bank according to the revised debt schedule. This, and peculiarities in the Israeli FMS program, mean that an appropriation scored against the FMS program was unnecessary.

HR 712N

2/4

563

THE DEPUTY SECRETARY OF STATE

WASHINGTON

July 27, 1987

Dear Mr. Chairman:

563

I wanted to thank you again for having given the Administration the opportunity to discuss with you in advance the contents of your proposed mark for the FY 1988 Foreign Assistance Appropriations bill. I also want to follow up on our phone call of Thursday with more details on our position concerning the treatment of the Guarantee Reserve Fund (GRF). As I indicated to you, your proposal concerning the funding of the GRF is the centerpiece to our inability to support your proposed bill.

We are not aware of any statutory requirement mandating that the GRF receive appropriations in FY 1988 to offset the effect of the Egyptian rescheduling. As reflected in the President's budget, the Departments of State, Treasury and Defense have agreed, utilizing existing authorities, to handle the enormous implications of Egypt's Paris Club arrangements without drawing immediately on the GRF. Implementation of this arrangement is fully within the existing authorities of the Executive Branch. We are not aware of any statutory requirement to the contrary. We have now implemented this arrangement and intend to continue it in FY 1988.

I took particular note of your reference to the Budget Act, and more specifically to Section 406(b) of the Act. We have consulted with OMB and the Treasury, and have concluded Section 406(b) is not relevant to this issue. That provision does not relate to appropriations to particular accounts. Rather, it provides a mechanism to bring the FFB on budget and thereby include FFB borrowing and lending totals in the overall budget of the Government as a whole. The President's budget has been prepared in compliance with this overall requirement.

Section 406(b) has no effect beyond this macro-budgetary level. It does not require any particular budget treatment for the use of existing authorities, does not bar the use of such authorities, and does not require a transfer of appropriated funds from a guarantor agency to the FFB.

The Honorable
David Obey, Chairman,
Subcommittee on Foreign Operations,
Committee on Appropriations,
House of Representatives.

DM

563

For all these reasons, we believe that the difficulties now confronting the GRF can and should be managed during FY 1988 through the arrangement discussed above. We remain convinced that it is not necessary (and in light of the existing budgetary situation quite prejudicial) to recapitalize the GRF in order to cover the full amount of foregone receipts from the Egyptian rescheduling.

I recognize your dilemma in coping with the complexities of putting together a bill in the current budget environment and we remain prepared to work with you in developing solutions which we can all support.

Sincerely,

John C. Whitehead
John C. Whitehead

X44

$\frac{4}{4}$

END

סודי ביותר

ירושלים, אב' בתמוז, התשמ"ז
27 ביולי 1987
489-דש'-3

אל : ראש הממשלה
המנכ"ל
מזכיר הממשלה

מאת: עוזר רה"מ לעניינים מדיניים

הנדון: עמדת ארה"ב בנושא התהליך המדיני
(בעקבות שיחת רה"מ-פיקרינג ב 26/7/87)

כללי

בשיחת רה"מ-פיקרינג הנ"ל נשמעה נימה חדשה וחיובית, שלא שמענו כמותה, מן האמריקנים בחודשים האחרונים ובוודאי שלא מאז ה 22/4/87, כשפיקרינג דיווח לרה"מ על "הסכם חוסיין-פרס" ותמיכתה של ארה"ב בו. מתברר, שעתה - מוכנה ארה"ב (או לפחות מזכיר המדינה שולץ), להניח (לפחות באופן זמני) לרעיון הועידה הבינ"ל, ולחשוב על רעיונות אחרים להתקדמות בתהליך השלום.

להלן סיכום עמדתו הנוכחית של מזכיר המדינה, עפ"י דיווח פיקרינג לרה"מ:

1. תהליך השלום חייב להתקדם, שכן אם לא יצעד קדימה - ייסוג אחורנית. עם זאת, מאחר שרה"מ מתנגד לרעיון הועידה הבינ"ל, וארה"ב איננה רוצה להתערב בויכוח הפנימי בישראל, המזכיר מוכן עתה לבחון דרכים אחרות להתקדמות.
2. בדברו על "הדרכים האחרות" שולץ נכנס לתחום המהות, ואינו מצטמצם ב-MODALITIES, או כהגדרתו: "אם יהיו שיחות ישירות - על מה תדברו", הכוונה, כנראה, בין היתר, להעלות אפשרויות של הסדרי ביניים, תקופות מעבר, אוטונומיה, דרכים להמשיך את ק.ד. (מבלי לקרוא לילד בשמו) וכו'.
3. נראה שהמזכיר ביקש מפיקרינג להעביר את המידע הנ"ל לרה"מ כאיתות לקיומן של אפשרויות חדשות. עם זאת, המזכיר מגלה זהירות, ופיקרינג הקפיד להדגיש שלא מדובר, בשלב זה על החלטה על מדיניות, אם כי המזכיר כבר ביקש שיוכנו לו "ניירות" בכיוון החדש.
4. לפי שעה לא ברור אם מדובר במיפנה, ואם כן - האם זה מיפנה רק אצל המזכיר עצמו, או שמתגבשת החלטה במימשל (כולל בדרג הנשיא) להרפות, ולו זמנית, מנושא הועידה הבינ"ל, ולנסות אופציות אחרות.

5. למרות המחשבות החדשות, פיקרינג טרח להדגיש שרעיון הועידה לא ירד מעל הפרק, ושלפחות עם ברה"מ - ארה"ב תוסיף לשוחח על הועידה.

6. הרקע להחלטה: נראה שהמזכיר הגיע למסקנה שמאחר שלא צפויות בחירות בישראל, בעתיד הקרוב (כפי שדיווח פיקרינג למזכיר) לא תהיה אפשרות להניע את רעיון הועידה - נוכח התנגדותו התקיפה של רה"מ. ייתכן שגם מערכת הבחירות המתקרבת בארה"ב תורמת לחוסר רצון אצל הרפובליקנים, לעימותים כלשהם עם ישראל (או חלק נכבד ממנה), ולרצון לחפש דרך שתוביל להסכמה עם כל חלקי הממשלה בישראל.

7. ייתכן שהמזכיר מצפה עתה לשמוע מרה"מ על רעיונותיו הספציפיים לקידום תהליך השלום, שלא על פי גישת הועידה הבינ"ל.

ב ב ר כ ה ,

אריה
מקל

אגרידות ישראל / נושיונגטון

ס ו ס ס מ ב ר ק

דף מתוך דפים

סווג בטחוני שמור

דחיסות מידי

תאריך/ז"ח 1700 07 יולי 87

מס' מברק

המשרד

560

אל: מנכ"ל משרד רה"מ

הכנס במרכז קרט

שלך 1020

קנת שטיין חזר רק היום מחופשה ולכן האחור במתן התשובה. לדבריו הוא יפגש עם קרט
לדיון בהרכב. בתוכן ובפרטים אחרים רק בעוד שבוע ואח"כ יתקשר עמי.
לדבריו קרט פנה בכתב לרה"מ ממרה"מ ושה"ח, למלך חוסיין ולמובארק ולצדאם חוסיין.
בינתיים התקשר אליהם חה"כ אבן והודיע שנחבקש על ידי שה"ח להשתתף. שטיין מקוה שאתה
תוכל להשתתף וכמו כן ציין את שמו של אוסאמה אל באז.

כאמור הוא יתקשר בעוד שבוע למסירת פרטים.

ערן
3317

ע ה ה 2
ח ה ה 3
א א 3
א א 1
ה ה 1
א א 2

אל: מצפ"א, מאו"ר, בטמ"ח
דע: נציג תיירות, כאן. אבנח - עיריה

ביקור הסנטור גור
למברק למדן 495

נפגשתי (יום עם ליאון פורה ומרי OVERBY ממשרדו, המתאמת את הביקור.

המשלחת הצטמצמה לכדי כ- 120 איש (במקום 300 עליהם דובר מלכתחילה). כ"כ הוחלט לא לקיים את הקונצרט. ממשרדו יעמדו בקשר עם לשכת ראש העיר להסביר הרקע לביטול.

הסנטור יבלה עם הקבוצה עד יום ג', 3.9 אח"כ יצא עם משפחתו לחופשה פרטית בארץ, ויצטרף לקבוצה לקראת סוף הביקור. ב- 31 אחת"ב וב- 1.9 יבקש לפגוש את רה"מ, ממרה"מ ושה"ח, שהביט, שר האוצר, המועד הנוח להם הוא 31 אחת"ב. יתר הקבוצה לא תצטרף לפגישות הללו, אולם היו רוצים ארוע אחד שאיננו נושא אופי תיירותי. היות שהרעיון לביקור המשלחת עלה במקור במהלך פגישה של הסנטור עם ר"ע ירושלים במהלך ביקורו הקודם של הסנטור. הוצע שמו קולק יארח את כל הקבוצה לא"ע. המועד הרצוי הוא 3.9, אולם במידה ולא יתאפשר, ניתן לקיימו ביום א' 6.9. לארוע כזה ניתן להזמין מספר אחמ"ים ישראלים באופן שליד כל שולחן ישבו אחד או שניים. ההוצאות על חשבונם.

הלוגיסטיקה, לרבות כאשר הסנטור יפרד מהקבוצה לצורך הפגישות שלו, בידי סוכן הנסיעות, שאת שמו אקבל (ואעביר) בהקדם, לצורך תאום. בחלק המדיני של הביקור יהיה מלווה מטעם משת"ח.

אודה לתשובתכם העקרונית לגבי א"ע עם ר"ע, וכן לגבי שאלת האבטחה במברק למדן בסימוכין.

טובה הרצל
טובה היר

22

בד"פ (למצפ"א בלבד) מסגרת פרוביזורית של הביקור כולו.

1987-07-28 02:43
1480126 01
משרד החוץ
מס' 1987-07-28
מס' 1480126
מס' 01

16869

תאריך : 26.07.87

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמור

ירוצא **

**

**

**

חוזם: 7,16869

אל: 752/ש

מ-: המשרד, תא: 260787, זח: 2013, דח: ב, טג: ש

נד: 8

שמור/בהול

אנא העבר לנשיא את רגשי השתתפותו של רוהמ' בצערך,
לרגל מותו של השר בולורידג'

אריה מקל/לשכת רוהמ'

א/ב

תפ: שהח, רוהמ, מנכל, ממנכל, מצמא

14764 339045 קל 14764

משרד החוץ - מחלקת הקשר

אל: השגריר וושינגטון

טופס מברק צ

דף 1 מתוך 2

סיווג בטחוני: שמור

דחיפות: מילדי

תאריך וזמן רישום: 26.7.87/2000

מס מברק: 42

לשימוש
מח
הקשר

רצ"ב נוסח מסר מנשיא ארה"ב שפיקרינג העביר לרוה"מ .
(קשר - אנא הרצ"ב)

אריה מקל , לשכת רוה"מ

3 טרה רהה 4 אנט אנט 1 בירן 2 אצטא

השולח: אגודת אריה אישור מנהל המחלקה אריה אישור לשכת המנכ"ל: _____

(לציון תאריך וזמן היעברות)

תאריך וזמן חיבור (ימולא ע"י השולח)

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Tel Aviv

~~SECRET~~
~~CONFIDENTIAL~~

2
/2

July 21, 1987

Excellency:

I have been asked to convey the following message
to you from President Reagan:

"Dear Yitzhak:

I deeply appreciate your thoughtful
message sent on the celebration of our
independence and your inspired comments on
the bicentennial of our constitution and
all that it means to us.

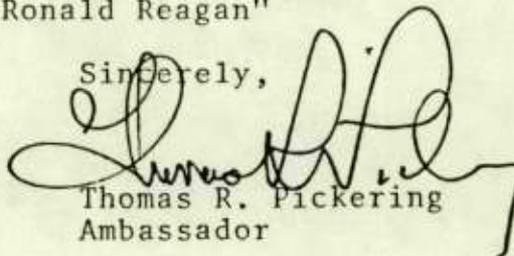
We shall indeed continue on the course
we have set for peace, freedom, and justice
for all, and we look forward to strengthening
our partnership with Israel in this still
incomplete task.

Nancy and I send our warmest wishes to
Shulamit and yourself.

Sincerely,

/Signed/ Ronald Reagan"

Sincerely,

Thomas R. Pickering
Ambassador

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of
the State of Israel
Jerusalem

שמור

ירושלים, כט' בתמוז, התשמ"ז
26 ביולי 1987
3-דש'-485

אזרחים אמר' שחורים ופלש'

- להלן סיכום של הצעות ורעיונות שהועלו במהלך ביקור בנתב"ג של מנכ"ל משרד רה"מ ודיון עם קציני המשטרה במקום (כולל קצינים מן המטה הארצי ומחוז המרכז) ב 26/7/87. לסיור נילוו סגן מנהל האגף למירשם אוכלוסין במשרד הפנים, יוסף טוב, והחתום, מטה.
1. גם משרד הפנים וגם המשטרה סבורים ש נציגות מתמדת של משרד הפנים בנתב"ג היתה משפרת את היחס לאזרחים אמר' הנ"ל, ומקצרת את ההליכים. למימוש ההצעה דרוש אישור תקציבי ממשרד האוצר.
 2. שיחות טלפון לשגרירות אמר' - המשטרה הבטיחה שהיא מאפשרת ותאפשר לאזרחים אמר' הנבדקים להתקשר לשגרירות אמר', אלא אם כן יהיה צורך להעלותם על מטוס החוזר מיידית לארה"ב.
 3. הומלץ לקיים דיון מיוחד עם גורמי הבטחון האחרים (שב"כ) העוסקים בנתב"ג בבדיקת אזרחים הנכנסים לישראל.
 4. הפקדת הדרכון אמר' : הועלתה הצעה שבמיקרים שמשרד הפנים מבקש מאזרח אמר' מסוים את הפקדת דרכונו, כערבות שיעזוב את הארץ במועד, הדרכון יוחזק בשגרירות אמר' ולא במשרד הפנים. הצעה זאת הועלתה נוכח טענות פיקרינג נגד החזקת הדרכון, "המהווה רכוש ממשלת ארה"ב" ע"י גורמים ישראליים. סוכם שהרעיון ייבדק. (יצוין שבג"ץ קבע, בשעתו שמשרד הפנים רשאי להחזיק בדרכון זר).
 5. הועלתה הצעה לתת לכל אזרח אמר' שכניסתו תיאסר דף הסבר מיוחד, שיסביר לו את העניין באדיבות.

הערות נוספות:

- א. בדיון סופר שגב' חמאד, (שגורשה באחרונה וניצבת עתה בראש התעמולה האנטי-ישראלית בנושא זה בארה"ב) השתוללה כאשר הובאה לבדיקה, והכריזה ש"היא באה לביתה בפלשתין ולא לישראל". זאת היתה אחת הסיבות לחשד שהועלה שבכוונתה להשתקע ביו"ש.
- ב. מנכ"ל מש' רה"מ הדגיש בדיון, כי אין כל כוונה לשנות את ההוראות המקובלות לגבי עצם הכנסת אנשים לארץ ובדיקתם, שכן אלה נובעות מסיבות בטחוניות מוכרות, וכי מדובר רק בנסיון לשפר את היחס כלפי הנוגעים בדבר, וזאת על רקע טענותיה של ממשלת ארה"ב.

בברכה,

אריה מקל

COPIES OF FILE
בנין תערוכה 1987

Israel Penalizes NBC Over Documentary

By THOMAS L. FRIEDMAN

Special to The New York Times

JERUSALEM, July 24 — The Israeli Government has decided not to grant the NBC television network any interviews with Prime Minister Yitzhak Shamir and two other top officials because of the network's failure to respond to Israeli criticism of its recent documentary about the West Bank.

The Prime Minister's press adviser, Avi Pazner, said today that the NBC bureau chief in Israel, Larry Weidman, was informed of the ban Wednesday. He said NBC could continue to gather news freely in Israel, but Mr. Shamir, Foreign Minister Shimon Peres and Defense Minister Yitzhak Rabin would not grant the network exclusive interviews or take part in its talk shows.

Mr. Pazner said the ban grew out of the documentary "Six Days Plus 20 Years: A Dream Is Dying," broadcast on July 1. The documentary, narrated by Tom Brokaw, the NBC anchorman, examined the effects on Israel of its occupation of the West Bank and Gaza Strip 20 years after the 1967 Middle East War.

"The program was very biased, unfair and really presented a distorted view of Israel, beginning with the title of the show," Mr. Pazner said. "All you hear are the complaints of the Palestinians — all of whom are shown as victims — while we are only oppressors."

Letter Is Sent to Network

He said that "the only Government official in all of Israel NBC found fit to interview" was Rabbi Meir Kahane, a member of Parliament. "What kind of fairness is that?" he asked.

Mr. Pazner said that while the documentary was ostensibly about

The broadcast, about the West Bank, brings a ban on interviews with leaders.

the effects of the Israeli occupation since 1967, it did not put into historical context the way Israel came to control the territory where the Palestinians live. He said it should have reported that Israel acquired the West Bank and Gaza Strip through a defensive war for its life.

On July 7, Mr. Pazner said, the information attaché at the Israeli Embassy in Washington, Asher Naim, sent a letter to Robert C. Wright, the NBC chairman, stating the Israeli Government's displeasure with the documentary and the specific points of disagreement.

Mr. Pazner said the Israeli Government waited for a reply from NBC for two weeks but did not receive one. On Wednesday, he said, he summoned Mr. Weidman.

An Apology Is Demanded

"I told him that because of the present relationship between the NBC network and the Government of Israel, our leaders would decline to appear on NBC," Mr. Pazner said. "I asked him to convey to his superiors this decision, which is a mark of our displeasure with the documentary, and, more importantly, with the fact that NBC totally disregarded our protest."

Mr. Weidman confirmed that a letter from the Israeli Embassy was sent to Mr. Wright, who forwarded it to Lawrence K. Grossman, the president of NBC News. Mr. Weidman said that he was unaware of the letter

until he was called in by Mr. Pazner.

"Pazner said the program was biased in favor of the P.L.O. and was the most anti-Israeli film ever seen on American television," Mr. Weidman said. "He demanded an apology, a correction or some response on NBC's part, and he said that until then we would not be able to interview Shamir, Peres or Rabin."

Mr. Weidman said he spoke to Mr. Grossman on Wednesday and informed him that the Israelis felt NBC was ignoring their complaints and had taken action.

"Grossman said that he had received their letter, that he fully intended to respond, but because of the press of business, particularly the hearings in Washington, he simply had not gotten to it yet," Mr. Weidman said. "I am told that yesterday he sent a response to Asher Naim at the Israeli Embassy in Washington."

Mr. Weidman said: "We feel that the documentary is a really strong dramatic look at how life is on the West Bank. It is not a historical scrapbook of everything that has happened in the last 20 years. It is not always pleasant to watch, but it certainly is not anti-Israeli. We are proud of it. Obviously the Israelis feel

strongly about it, but there are other ways to express their displeasure besides this action, which really shoots themselves in the foot."

The board of the Foreign Press Association in Israel is meeting Sunday to view the NBC documentary and to consider how to respond to the Government's ban on one of its members.

NBC Says Calls It Censorship

Lawrence K. Grossman said yesterday that the boycott of NBC by Israeli Government leaders was "exporting Israeli censorship to this country."

"It's retribution against tough journalistic reports, and that will discourage any real reporting from the region," Mr. Grossman said. "It's exporting Israeli censorship to this country, which is totally inappropriate."

The Israelis first asked NBC for an hour of broadcast time to present the Israeli view of West Bank settlement, which they felt was not adequately presented by the NBC documentary. The network turned down that request.

Mr. Grossman said, however, that NBC would send a news executive, Ed Planer, to Israel to discuss the matter with officials there. "My sense is that we'll be able to work things out amicably in the end," he said.

But Mr. Grossman said NBC would not give rebuttal time to the Israelis and added, "We very firmly stand by the broadcast."

0631 42

800 SECOND AVENUE
N.Y. 10017

7-5500

16701

תאריך : 26.07.87

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי

ידצא **

**

**

**

חוזם: 7,16701

אל: דרוש/741

מ-: המשד, תא: 260787, זח: 1632, דח: ב, טג: ט

נד: 8

סודי/בהרל

שגריר, ציר, למזן, הרצל

1011

אובי והריתור מצפון, מברקים בנדון

טיכום כל ההתייעצויות בתוך המשד ועם הגורמים מחוצה לו הינו שאין חוזר אין להענות לבקשת אובי ועל כל פנים לא בשלב הנוכחי. מכיון שהשגריר כותב (כמברק 532) שהנושא ישוב ויתעורר בחודשים הקרובים אנו מציעים לקיים דיון בעניין בעת ביקור השגריר בארץ באוגוסט. בינתיים אנו מבקשים חוות דעתכם מטעם לפעם על מידת התמיכה שאובי מצליח (או אינו מצליח) לגייס בקונגרס

מנהל מצפא

תפ: שהח, רהמ, מנכל, אמנכל, בירן, מצפא, מינרבי, כלכליתב', אורצ

14764, 335042, סול, 14764

תאריך : 26.07.87

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמור

16829

ירצא **

**

**

**

חידום: 7,16829

אל: בני/853, לוס אנג'לס/133, ורוש/748

מ-: המשרד, תא: 260787, זח: 1930, דח: מ, טג: ש

נד: 2

שמור/מיוזי לבוקר

947

ני, לוס אנג'לס, רוש

ידיד. קרע במועדון הנשיאים.

א. בנצור דרוח מפי לוינסון שה-ADL, האמריקן ג'וראיש קונגרס והועד היהודי האמריקני מאיימים בפרישה ממועדון הנשיאים בשל אי-הסכמתם על דרכי המעולה של מלקולם הובליין.

ב. נבקש לברר אצל פוקסטן וזיגמן מבלי להתייחס למידע על בנצור.

ג. שימונה לב שהקומיטי אינה חברה במועדון.

ד. הערכתנו שמשכר יימכע בצורה זו או אחרת ונשמח לקבל דתייכת.

תמוצות-מצמא

חב

תפ: שהח, רהמ, מנבל, ממנבל, מצמא, תמוצות

16764 ד"ר סר. 025033

מגדירות / 10012000

מ.פ.ד.ס. מ.ב.ר.ק.

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג כטחונני שמור

המשרד

דחיסות מיידית

526

תאריך/ז"ח 1600 24 יולי 87

מס' מברק

אל: סמנכ"ל ליאור
מצפ"א

M.F.O

קונסטאבל בא לפגישה בשגרירות רצה סיוע על "הגבעה" בהקגת התקציב הרצוי להם לפעולותיהם.

בהזדמנות שאלתי אותו אם למצרים יש מחשבות לגבי שנויים בכוח, גודלו או פריסתו. אמר שהוא שוחח ביוני עם אל-ערבי על הקשיים התקציביים והאחרון אמר לו שבמצב כזה כדאי לחשוב על שנויים אך לא פרט.

ר.ב.ל.ח
ערן

סמנכ"ל ליאור 3
ג.ש.ר. 1
ג.ש.ר. 2
ג.ש.ר. 3
ג.ש.ר. 4
ג.ש.ר. 1
ג.ש.ר. 2
ג.ש.ר. 3
ג.ש.ר. 4

12

סגירות ישראל / וויסינגטון

המשרד + משהבייט

565

525

ט ז פ ס מ כ ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סיווג בטחוני שמור

דחיסות רגיל

תאריך/ז"ח 15:00 24 יולי 87

מס' מברק

אל: מצפ"א

דע: מנכ"ל אוצר

משהבייט - מקשי"ח

סיוע חוץ וקיצוצים

לשלנו 409 (401 לבטחון)

בני"ל דובר על הסכנות הנשקפות לסיוע, סעיף ב' דבר על אפשרות קיצוץ אוטומטי שיוצמד לתקרת החוב. אתמול, כשמליאת הסנט דנה על תקרת החוב, דחתה ברב גדול (71:25) תיקון שיחייב קיצוץ אוטומטי, כך שסכנה זו ירדה בשלב זה מהפרק.

סגור (3)
קישור לקונגרס

ע ה ה 2
מ מ 3 3
א א 3
ג א ג 1
ז א ז 1
ח א ח 1
ט א ט 1
י א י 1
כ א כ 1
ל א ל 1
מ א מ 1
נ א נ 1
ס א ס 1
ע א ע 1
פ א פ 1
צ א צ 1
ק א ק 1
ר א ר 1
ש א ש 1
ת א ת 1
י א י 1
כ א כ 1
ל א ל 1
מ א מ 1
נ א נ 1
ס א ס 1
ע א ע 1
פ א פ 1
צ א צ 1
ק א ק 1
ר א ר 1
ש א ש 1
ת א ת 1

מס' 272

תאריך: 1 בחור 2 דפים

סוג: מסמך

מס' 1200

תאריך: 24 ביולי 87

מס' מברק

אל: המשרד, בטחון

1/2

556 514

אל: מצפ"א, מזא"ר, מע"ת

דע: יועץ רה"מ לתקשורת, יועץ שהב"ט לתקשורת

מאמר

להלן מה"וושינגטון פוסט" היום.

עיון

הקאה על חימה
ריאן, המנהל הכללי
חורף האקדמי - מוח
הסובייטים, המנכ"ל
כאן - אבין היום
יחידה של רבקה
סוקרטס לבי קוצ'ר
הדינ"ל

(-)

JIM HOAGLAND

New Thinking in Moscow

MOSCOW

Henry, you are trying to shut us out of the Middle East," Andrei Gromyko said to Henry Kissinger as the short-lived Geneva peace conference of December 1973 convened.

"Well, Andrei, there will now be a hiatus," Kissinger responded with uncharacteristic understatement. He and Egypt's Anwar Sadat then set about accomplishing the exclusion that Gromyko accurately feared.

The hiatus, which lasted nearly 14 years, is now ending as the Russians are forging their way into the Middle East in a big way. Mikhail Gorbachev's diplomatic operatives have made the Middle East the focal point of the "New Thinking" that Gorbachev has demanded in Soviet foreign policy.

Fluidity and tactical adroitness have become the hallmarks of the New Thinking diplomatic style as the Soviets move away from the stolid master designs and stifling ideological commitments of the Gromyko era. Instead of concentrating their efforts on "fraternal" but marginal forces, they focus on each region's most important countries and actively compete to influence them.

While *glasnost* and "restructuring" remain vague concepts that have not yet succeeded in fundamentally altering Soviet domestic priorities, New Thinking is winning Gorbachev praise and support in Moscow and helping him consolidate his rule.

In the Middle East, New Thinking has involved sending consular officials to Israel as a tiny step toward resuming diplomatic relations, coordinating oil production levels with Saudi Arabia, writing off Egypt's military debt at a time when that issue is a major irritant between Cairo and Washington, and chartering Soviet tankers to Kuwait while Washington hesitates.

Syria, Libya and the PLO, formerly privileged clients, are more likely to be objects of Soviet pressure than Soviet largesse today. Gorbachev's Middle East experts hope to crown their efforts by getting Syria and the Palestinians to attend and cooperate in an Arab summit meeting that King Fahd hopes to host in Saudi Arabia this year.

This seductive theme of new Soviet pragmatism is playing elsewhere in the Third World. In Asia, Soviet overtures to the economically powerful member states of ASEAN and to Japan reassure a Soviet populace weary of toasting

מסמכים / 11000000

rubles into the bottomless pit of Vietnam. In Latin America, Mexico is most important in Soviet calculations right now than Cuba or Nicaragua.

Washington is responding to the new challenge it perceives in all this with what looks suspiciously like old thinking. In the Persian Gulf, Soviet political gains are met with a loudly trumpeted but unconvincing U.S. military response, and a return to Kissingerian language about excluding the Russians from the region.

The idea of a ceremonial Middle East peace conference that would open the way for active American mediation has also been revived by Washington.

There seems to be an assumption there that the Russians will once again settle for the appearance of diplomatic parity with the United States and stand aside at a moment decided by Washington.

That is almost certainly not the case. Gorbachev is apparently free of the complexes about parity with the United States that his predecessors possessed, and will hold out for a conference in which the Soviets will have a substantive role.

In 1973, Sadat had already pushed the Russians to the side of Middle East diplomacy. Kissinger could afford to let them a tiny way back in at the Geneva conference, and then excise them again. When he talked of excluding the Russians, Kissinger had specific steps in mind to achieve his goal.

The Reagan administration does not. The Soviets have patiently built up a position in the Middle East and the gulf that no longer depends on U.S. tolerance. More active in both Iran and Iraq than Washington can be, emphasizing common interest with conservative Arab states and Israel, Moscow has created a Soviet role that Americans must come to terms with.

The Soviets are demonstrating that they have absorbed the lessons of Kissinger's successful Middle East diplomacy of the 1970s better than his successors in Washington. While Kissinger is denied a policy-making role in a Republican administration, the man who observed him so closely as Soviet ambassador to Washington, Anatoliy Dobrynin, today sits at Gorbachev's right hand, fashioning a skillful Soviet Kissingerian policy.

As the amateur diplomacy of the Iran-contra affair has proved, such discontinuity is a flaw in the American system that the Soviets not only recognize but have learned to exploit. We pay mightily for our amateurism.

2/2

514 / 556

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך 2 עמ'ים

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

590 2/2

דמוקרטי לומר על שיטת העבודה שנהגה ונוהגת בבית הלבן.

השגריר התעניין בהשלכות פרישת הארט, וקוהלו השיב שלראשונה מאז שנות הששים, המפלגה עוברת תהליך של דה-קנדיאזציה, ואינה נתונה בהשפעת לשהו מהמשפחה או בדמוחה. ערך מספר השוואות עם מרוץ קנדי - ניקסון (נשיא קשיש, סגן לא פופולרי ועוד). לדעתו זהות המועמדים החבר מוקדם יחסית בתהליך, ואין להתפלא שהוא חוזה אפשרות של נצחון דמוקרטי. בקש שהערכותיו להלן "ישארו בחדר סגור": דוקאקיס וגפורה יהיו המועמדים הדמוקרטים הבולטים, אולם גפורה יזכה במועמדות. הדמוקרטים היו מעדיפים להתמודד מול קמפ אולם בוש (שלו עבר מרשים) הוא שיהיה המועמד, ויותר קשה עבורם מדול.

טובה הרצל

ס י פ ס מ כ ר ק

דח 1 מתוך 1 דפים

סווג בטחוני שמור

דחיסות כגיל

המשרד

תאריך/ז"ח 13:00 24 יולי 7

519

מס' מברק

אל: מצפ"א

פגישת השגריר - קונגרסמנים יהודים

ב-22 ארץ סיד ייטס, דיקן היהודים בבית הנבחרים את עמיתיו לפגישת היכרות עם השגריר. מתוך 28, 25 הביעו רצונם להשתתף אולם בשל הצבעות, הגיעו מחציתם. מצידנו: הציר, הציר הכלכלי, למדן והח"מ.

מעבר לברכות הדדיות וחשיבות המשך הדו- שיח, התמקדו השאלות (והתשובות) בתהליך המדיני, לרבות ההיבט הסובייטי (השגריר העריך שמוקדם לטפוט כוונותיהם) והוכחו הפנימי בארץ על הכלי המתאים לקידום התהליך. בהקשר זה פרט השגריר שהמרובה בין גישות רה"מ ושה"ח רב על תמפריד, וארה"ב שותפה לרב נקודות ההסכמה. ייטס סיפר שבא"ע יום קודם אמר מזכיר המדינה למורשים היהודים שגורבצ'וב is for real, לפחות בכוונותיו בנושאי פנים.

בתשובה לשאלות הוטבר הרקע למעורבותנו במכירת נשק לאירן והיקפה. לבקשת השגריר סקר הציר בקצרה מגעינו עם ועדות הקונגרס וחילוקי הדעות עם התובע המיוחד.

טובה היתה
טובה הרצל

Handwritten notes: 2, 3, 1, 2, 1, 3, 3, 2

כ"א

ס ז פ ס מ כ ר פ

דף 1 מתוך 1 דפים

המשרד

סווג בסחונני סודי

536

דחיפות תיכדי

תאריך/ז"ח 16:00 24 יולי

מס' מברק

אל: מנהל מצי"א
תפוצות

שיחת השגריר - סנטור אלן קרנסטון

1. היום (24) ביקר השגריר אצל הסנטור אלן קרנסטון לשיחת היכרות. מצידם נכחו ר' משרד ושני עוזריו לעניכי חוץ (וורברג וגולדמן), מצידנו הח"מ.

2. לאחר דברי נימוסין שאל קרנסטון על קדימויות השגריר. השגריר ענה שלא הוא אלא ממסלת ישראל קובעת את הקדימויות אך כמובן ברצוננו לחדש ולהרחיב את הדיאלוג עם הממשל וקונגרס אשר ~~אשר~~ נידוק מפרשות פולארד ואיראן. קרנסטון השיב שלהערכתו לא יהיה לפרשת אירן כל אימפאקט שלילי ביחסים בין שתי המדינות לטווח ארוך. מעבר לכך, אינו חש במתיחות או בקשיים מיוחדים בזמן האחרון. כאשר לנטיון לצייר את פרשת איראן כיוזמה ישראלית, אמר קרנסטון שהטוענים כך מגזימים. מאידך, בקש קרנסטון להצביע על מכשול אחד (impediment) במערכת היחסים והוא הטיפול באמריקאים ממוצא ערבי ובשחורים שמגיעים לישראל. נושא זה כרוך לענין החרויות האזרחיות של אמריקאים אלה; יש בו כדי להיות "איריטנט" רציני, ורצוי שהאחרים בישראל יכירו בכך. השגריר הסביר את הנושא לקרנסטון (שגילה הבנה) ואם זאת הבטיח להעביר את דאגתו של הסנטור לירושלים.

3. הסנטור העלה גם נושא הצלת יהודי אתיופיה (כזכור, הוא יו"ר משותף בסנט לקוקוס לחוץ יהודי אתיופיה). בתשובה לשאלת השגריר, העיד שנפגש עם מספר אישים רשמיים מישראל ולא החרשם שהם מסורים די הצורך לענין ההצלה (הערה: קרנסטון ניזון ע"י קבוצת פעילים מקליפורניה; אם זאת, נפגש בין היתר עם שר הקליטה לפני כחודשיים ונצל את ההזדמנות להעלות נושא זה). וורברג ציין שראשי הקוקוס בסנט וגם בבית ~~הלבן~~ להפגש עם השגריר ולדון עמו בנושא. השגריר השיב שיהיה מוכן להפגש עמם - אם אפשר, עוד לפני צאתו לארץ באמצע חודש אוגוסט.

לתפוצות: לצורך כך הבריקו נא תדרוך עדכני בנושא מאמצינו להביא לאיחוד המשפחות מאתיופיה. מיותר לציין שעל השגריר להיות Fortissimo ככל האפשר אם ברצוננו להמשיך ולבקש מהקוקו למען יהודי אתיופיה בקונגרס לשמור על פרופיל נמוך ולא לעשות דבר שיש בו כדי לפגוע במעץ ההבנה.

טיפס מברק

דף 2 מתוך 2 דפים

2/2 536

סוג בטחוני

דחיות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

4. לקראת סוף השיחה ר' משרדו של קרנסטון שאל לעמדתנו הרשמית, אם יש כזו, בנושא דגלול האוניות הקוריות, ואילו קרנסטון התעניין ביחסינו עט הסובייטים. השגריר השיב כמתבקש.

למדן
אלבר

מח 9
מהג 3
משל 3
מאל 1
מזכאי 9
מפא 1
מגיס 1
ממ 5

Handwritten initials/signature

מגזר הבריחה / נושיונגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 2 דפים

סדרג בסחונני סרדי

המשרד

דחיות מכתב

תאריך/ז"ח 24 12:00 יול

מס' מברק

521 1/2

אל: מצפ"א
דע: מזכיר הממשלה

פגישת השגריר - טום פולי

השגריר נפגש ב-23 עם מנהיג הרב הדמוקרטי בבית הנבחרים. נלווה אליו עודרו לעניני חוץ וורנר ברנדט ומצידנו למדן והח"מ.

השיחה נפתחה בנושאי מקסיקו - פנים, ויחסיה עם ארה"ב, ופולי אמר (רק בחצי צחוק) שמעבר לעיסוקיו הרגילים של השגריר, שמא יסכים לתת באופן בלתי פורמלי עצות על מקסיקו...

השגריר בקש לשמוע על השלכות חקירת אירן - קונטרס על יחסי ישראל - ארה"ב, ועיקר השיחה הוקדשה לנושא זה (עו"ל ונו"ל בועז והו"קו"ו). עו"ל אמר שהיה מאמץ כלשהו של אחדים בועדה לבחון את ההיבט הישראלי אולם הנושא נוגע לשאלות שאינן מענינה העיקרי של הועדה. לדוגמא, הסנטור מקלור מנסה לכלול את ה- deposition של מייקל לדין אולם אין בה כדי לשפוך אור על ההשתלשלות ולפנולי נדמה שלדין מעוניין להכליל מטעמי חשיפה אישית. אמנם יש טיעון לפיו קמחי רמז על אפשרות פתח-לאירן אולם עמדתו (עליה חזר מספר פעמים במשך השיחה) היא שיהיה על ארה"ב לבחון המידע וההערכות. הוא חזר ונאמר לה להאשים עמרוח ענד שיהיה ל- deposition של ישראל יום עם ניוז לא נראה לו) גורבניפר סוכן ישראלי, הרי שארה"ב נכנסה למעורבות בעינים פקוחות, אחרי שהסי. איי אי פסל אותו. בסה"כ לא נראה לו שיש fall out בהקשר הישראלי - הדגש מופנה כלפי התהליכים הפנימיים.

מאידך, הוא מחוייב לומר שההנחה היא שממי ישראל אינה נלהבת לספק מידע. הוא מבין את הדאגה לגבי התובע המיוחד והשלכות צווי ההבאה ולא היה רוצה לראות נציגים אמריקנים במצב כזה. אולם ההתרשמות היא שישראל מרחיקה עצמה מהעברת כל מידע אפקטיבי, והועדות מצידן לא מתאמצות במיוחד לחוץ. בשלב יותר מאוחר בשיחה, אחרי שהשגריר אמר שלידיעתו הכרונולוגיה השניה תמסר בקרוב, אמר פולי שהועדה נתקלה בבעיות וקיים תסכול שהמסמכים שכן מגיעים, מגיעים מאוחר.

כאשר דובר על הרקע למעורבות ישראל והערכותיה אמר פולי שיש השערה לפיה ישראל אינטרס באירן.

Handwritten notes at the bottom of the page, including a star symbol and various numbers and words.

ס ו פ ס ז כ ר ז

דח 2 מחור 2 דפיס

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מבדק

185 2/8

ושאינה די מודעת לסכנת ההתפשטות הפונדמנטליזם השיעי, ^{כשגרי} הסביר הסיבות להענות לפניה, לרבות הקהילה היהודית (כלפיה גילה פולי הבנה) והצורך, אותו אנו מכירים מנסיונינו, להתאים מאמצי שחרור למציאות, הסביר מודעותינו המיידית לסכנה השיעית והחשש מנצחון עיראקי ולכן האינטרס האסטרטגי שלנו הוא העזר מנצוד ברור. פולי הסכים להערכה זו והודה על ההבהרה.

ועוד בענין החקירה: הנושא המרכזי, לדעת פולי, הינו ענין הנשיא בחטופים, וקייסי הוטרד במיוחד מפרשת באקלי. יש ידיעה לפיה הראו לנשיא תמונות של באקלי המעונה ולדעתו זה יצר לחץ לא מועיל עליו. בכל מקרה הציבור יבקר את המסקנות: או שיאמרו שלא היה די דגש על הסי. איי. אי או שיאמרו שהיה יותר מדי, או שיתלוננו שהיבט הסמים לא הודגש דיו ועוד.

ולסיכום, הוא מעריך שכיום היחסים טובים. היחה בעיה בחקופת פולארד, כאשר היחה גישה ולפיה השגרירות וממי ישראל לא הגיבו בתחילה ברצינות מספיקה. או היו *missing of feelings* אולם כעח *were the closest of allies* עזרתם לנו בהרבה דברים, לרבות מודיעין.

למדן אמר בהקשר זה שבישראל לא זלזלו בבעיה, אשר ליחס, הרי החקיקה טבדרך, אותה ניתן למדוד, מבטאת מצב יחסים טוב.

בתום השיחה הזמין השגריר את פולי לבקר בארץ, פולי הביע תקווה לעשות זאת בייטודיזת, והעלה זכרונות מביקורו הקצר ב-1977.

טובה הרצל

תאריך : 87.87.87 **משיג החוץ-מחלקת הקשר**

15766
3814/1
**
**
**

דן 1 מתוך 3
עותק 3 מתוך 30
טודי ביותר

חרוזם: 7,15766

אל: המשרד
מ-: רוש, נר: 505, תא: 230787, זח: 1900, דח: מ, טג: טב
נד: @

טודי ביותר/מיוזי

אל: מנהל ממ"ד, מצפ"א.

נשק למדינות ערב.

אד דג'יריג'יאן סגנו של מרמי הופיע ביום שלישי 21.7
בפני תת ועדת החוץ לענייני המזה"ית של בית הנבחרים
- בתזרון סגור וטודי.

דג'יריג'יאן הסביר כי מדיניותם היא לשמור על עליונותה
הצבאית של ישראל על פני כל קומבינציה אמרית
PROABLE כנגדה. העליונות האיכותית הזו איננה
רק פונקציה של כמיות הנשק אלא גם של אימון ואיכות
הצבא.

מקד אחר, המשיך דג'יריג'יאן, של מעילות הממשל הוא
הממרץ הפרטי שבו הם מנטיס להשיג באמצעות האר"מ וגורמים
אחרים שלום. הערכת מומחי אנרגיה אומרת שבאמצע שנות
ה-90 תכפיל ארה"ב את יבוא הנפט שלה ומנאן חשיבותו
של האזור ומעורבות ארה"ב בנעשה בו.

בריה"מ שבמשך שנים נוטרלה מן האזור הצליחה לאחרונה
להגביר את חזירתה וזאת, בין השאר, בתוצאה מהחזמת
שנוצרה בקרב מדינות ערב בעקבות כשלונה של ארה"ב
לטמק נשק לירדן מאז 1985 או להיענות לבקשותיה של
סעודיה למרות שהאחרונה קיבלה עליה מגבלות כמו בנושא
הצבת מטוסי ה-F-15 יחד עם זאת מדינות אלו ואחרות
נכונות לשתף פעולה עם ארה"ב ודג'יריג'יאן פרט את
טרגי הסיוע בנושא הלרוי כולהלן.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 3
עותק 3 מתוך 30

* כנורית - זלק חרפשי לאניות הלוריי, השתתפות במבצעי חיפוש
* והצלה ופינוי מוקשים.

* ערב הסעודית - הרחבת כיסוי האווקס באזור המפרץ, אפשרות
* לתדלוק מטוסים, עזרה לכנוריות בפינוי המוקשים והשתתפות
* במבצעי חיפוש והצלה.

* עומאן - מאפשרת מעבר מטוסי P-3 אמריקאים מעל
* שטחה.

* בחאריין - מאפשרת ביקורים בנמליה וגישה למתקני תחזוקה.

* נטיכוריות המפרץ - מאפשרות טיסות האווקס מעל שטחן,
* תדלוק וביקורי נמל כמו כן אפשרות מעברת אנשי התקשורת
* (MEDIA) שהובאו על ידי הפנטגון לכיסוי הלוריי.

* להלן רשימת הנשק שאותה מבקשת ארה"ב למכור למדינות
* ערב בשנה הקרובה.

* לערב הסעודית:-

* א. 12 מטוסי F-15 מטוסי C-130, 3 מהם מיד.

* ב. 180 ערכות שיפור ה-M-60

* ג. 93 M-997 (מטעני מגזים).

* ד. 1600 טילי MAVERICK.

* ה. HEADSET AVIONICS ל-F-15.

* ו. "בראזלוי" חדשים.

* נטיכוריות:

* 25 מטוסי F-16 או F-18 (עדיין לא הוחלט).

* G.C.C

* מטוסי P-3 (לא צווינה כמות).

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 3 מתוך 3
עותק 3 מתוך 30

* מצרים *

* מנועים ל- M-60 . *

* טילי ייטאריי ו-ייטאריי 2. *

* ציוד קשר ביקודי *

* ציוד נגד מוקשים. *

* מקיטטאן *

* אמטרוי E2C ו- E3A (לא צויינה כמות). *

* 360 טילי AIM 92 *

* תחמושת (לא צויינה איזור). *

* עד כאן חוזר ומציין שהדיון היה טרוני וסגור. *

* ערנ== *

* תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ד/מרכז, רט, אמן, בירן, מצמא *